

Міністерство внутрішніх справ України  
ДНПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ  
ВНУТРІШНІХ СПРАВ

**Г. О. Блінова**

**ІНФОРМАЦІЙНІ БАЗИ ДАНИХ  
ДЛЯ ПОЛІЦІЇ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ  
ЯК СКЛАДОВА ІНТЕГРОВАНОЇ СИСТЕМИ УПРАВ-  
ЛІННЯ РИЗИКАМИ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ  
ТА ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ**

*Методичні рекомендації*

Дніпро  
2020

УДК 342.95 + 354.71

Б 69

*Рекомендовано до друку науково-методичною  
радою Дніпропетровського державного  
університету внутрішніх справ  
(протокол № 3 від 19.11.2020)*

### **РЕЦЕНЗЕНТИ:**

**Юлія Легеза**, професор кафедри цивільного, господарського та екологічного права Національного університету Дніпровської політехніки, доктор юридичних наук, професор;

**Микола Потіп**, професор кафедри цивільно-правових дисциплін ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет», доктор юридичних наук, доцент.

### **Блінова Г. О.**

Б 69 Інформаційні бази даних для поліції превентивної діяльності як складова інтегрованої системи управління ризиками у сфері публічної безпеки та цивільного захисту : метод. рекомендації / Г. О. Блінова. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2020. 84 с.

Викладено правові засади функціонування інформаційних ресурсів, баз даних та інформаційних систем органів публічної влади та Національної поліції. Розглядаються можливості, напрями та основні вимоги щодо використання інформаційних ресурсів єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ та державних електронних інформаційних ресурсів органів публічної влади в роботі патрульної поліції, підрозділів ювенальної превенції, підрозділів дозвільної системи, дільничних офіцерів поліції.

Розраховано для використання курсантами, працівниками органів публічної влади, практичними співробітниками підрозділів патрульної поліції, підрозділів ювенальної превенції, підрозділів дозвільної системи, дільничними офіцерами поліції, науково-педагогічними працівниками та здобувачами вищої освіти.

© ДДУВС, 2021

© Блінова Г.О., 2020

## ЗМІСТ

ВСТУП .....	4
1. Нормативно-правові засади використання інформаційних ресурсів органів публічної влади працівниками підрозділів поліції превентивної діяльності .....	6
2. Інформаційні ресурси органів публічної влади, що можуть використовуватись працівниками підрозділів поліції превентивної діяльності .....	13
3. Інформаційні ресурси поліції, що використовуються підрозділами превентивної діяльності .....	34
ВИСНОВКИ .....	65
СЛОВНИК ТЕРМІНІВ .....	67
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ .....	71

## ВСТУП

Однією із ключових особливостей Закону України «Про Національну поліцію» стало закріплення пріоритету превентивного характеру діяльності Національної поліції. Відповідно до ст. 2 цього Закону України, більшість завдань поліції пов'язані із виконанням превентивної функції, а саме 1) забезпечення публічної безпеки і порядку; 2) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; 3) протидії злочинності; 4) надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги.

Превентивна діяльність здійснюється поліцейськими в процесі профілактики та запобігання вчиненню правопорушень, в ході реалізації профілактичного контролю стосовно додержанням вимог законів та інших нормативно-правових актів щодо дітей, забезпечення безпеки дорожнього руху, охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства й держави, протидії злочинності, організації роботи дозвільної системи, запобігання та припинення насильства в сім'ї тощо. Перелік превентивних заходів поліції на цьому не обмежується, він є доволі невичерпним та необмеженим. Важливу роль при реалізації превентивних заходів працівниками поліції відіграє їх якісне інформаційне забезпечення.

Стратегія розвитку Міністерства внутрішніх справ України до 2020 року визначила, що недоліками у сфері інформаційного забезпечення підрозділів поліції є застарілі підходи до управління інформаційними ресурсами органів системи МВС, недостатній рівень використання ними інформаційно-комунікаційних технологій; відсутність системного вирішення проблеми авторизованого доступу користувачів, еталонної консолідації, перевірки актуальності і достовірності даних інформаційних ресурсів системи МВС; ступінь інтеграції в міжнародний інформаційний простір у сфері безпеки не відповідає сучасним викликам, які стоять перед системою МВС. Цією стратегією передбачено, що роль Міністерства внутрішніх справ України полягає у створенні умов розвитку безпечного середовища життєдіяльності, як основи безпеки на території України, а також сучасної системи внутрішньої безпеки. Цим документом приділяється значна увага у цьому напрямку підвищенню ефективності роботи і взаємодії підрозділів поліції через максимальне використання інформаційно-комунікаційних технологій у реалізації завдань органами системи МВС. Основними кроками для реалізації цього завдання стратегія визначає : реалізацію концепції діяльності органів системи МВС, заснованої на використанні різних джерел інформації (Intelligence

Led Policing); запровадження в системі МВС механізму приведення інформації про особу, що міститься у наявних державних та єдиних реєстрах, інших інформаційних базах, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій, та використовуються з метою проведення ідентифікації осіб, до єдиного ідентифікатора – унікального номеру запису в Єдиному державному демографічному реєстрі; об'єднання і захист відомчих інформаційних ресурсів органів системи МВС у рамках єдиного інтегрованого інформаційного середовища; упровадження сучасного авторизованого доступу користувачів до інформаційних ресурсів системи МВС та надання громадянам доступу до відкритих даних органів системи МВС і власних персональних даних; підготовка належних інформаційних систем МВС до приєднання до Шенгенської інформаційної системи; розширення та оновлення знань, умінь та навичок працівників у роботі з відомчими інформаційними системами. Підготовка цих методичних здійснення в межах виконання цілей, зазначених у Стратегії розвитку Міністерства внутрішніх справ України до 2020 року.

Поліція в рамках інформаційно-аналітичної діяльності формує бази (банки) даних, що входять до єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України. Єдина інформаційна система Міністерства внутрішніх справ – багатофункціональна інтегрована автоматизована система, що безпосередньо забезпечує реалізацію функцій її суб'єктів, інформаційну підтримку та супроводження їх діяльності і становить сукупність взаємозв'язаних функціональних підсистем, програмно-інформаційних комплексів, програмно-технічних та технічних засобів телекомунікації, які забезпечують логічне поєднання визначених інформаційних ресурсів, обробку та захист інформації, внутрішню та зовнішню інформаційну взаємодію.

Водночас працівникам поліції під час здійснення превентивної діяльності слід пам'ятати про можливість використання баз даних інших державних органів. Загалом, на сьогодні в Україні налічується понад 135 державних реєстрів, які знаходяться у власності більш ніж 40 державних органів влади.

# **1. НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ПРАЦІВНИКАМИ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Система законодавства, що регулює інформаційне забезпечення органів публічної адміністрації, включає в себе 1) Конституцію; 2) кодифіковані закони; 3) звичайні закони; 4) постанови Верховної Ради України; 5) укази Президента України; 6) постанови Кабінету Міністрів України; 7) накази, розпорядження, рішення центральних органів виконавчої влади; 8) акти місцевих органів виконавчої влади; 9) акти органів місцевого самоврядування; 10) локальні акти; 11) ратифіковані міжнародні документи.

Основним нормативно-правовим актом, що очолює вітчизняне законодавство, що регулює інформаційне забезпечення органів публічної адміністрації є Конституція України. Норми Конституції мають найвищу юридичну силу в загальній системі правових джерел. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на її основі та повинні відповідати її нормам [29]. Основний Закон України за своєю природою є первинним актом установчого характеру. Стосовно правового регулювання інформаційного забезпечення органів публічної адміністрації можна визначити такі норми Конституції України : ст.17, що зазначає, що забезпечення інформаційної безпеки України є найважливішими функціями держави; ст. 31, яка гарантує таємницю листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції, винятками з якої є визначені судом випадки, передбачені законом, з метою запобігти злочинів чи з'ясувати істину під час розслідування кримінальної справи, якщо іншими способами одержати інформацію неможливо; ст. 32, якою не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини; гарантується кожному громадянину право знайомитися в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, установах і організаціях з відомостями про себе, які не є державною або іншою захищеною законом таємницею; кожному гарантується судовий захист права спростовувати недостовірну інформацію про себе і членів своєї сім'ї та права вимагати вилучення будь-якої інформації, а також право на відшкодування матеріальної і моральної шкоди, завданої збиранням, зберіганням, використанням та поширенням такої недостовірної

інформації; ст. 34, в якій ідеться про право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію; ст. 50, в якій кожному гарантується право вільного доступу до інформації про стан довкілля, про якість харчових продуктів і предметів побуту, а також право на її поширення, така інформація ніким не може бути засекречена та інші [29].

Наступною ланкою законодавства України з питань інформаційного забезпечення органів публічної адміністрації є кодифіковані закони України. Так, норми, що регулюють інформаційне забезпечення органів публічної адміністрації містяться у таких статтях 50, 90, 94, 182, 200, 277, 278, 285, 286, 293, 294, 296, 302, 306, 335, 338, 438, 434, 505-507, 639, 700, 861, 862, 868, 869, 1076, 1120, 1121, 1144, 1150, 1277 та інші Цивільного кодексу України [135]; статтях 19, 39, 47, 48, 64-1, 73, 73-1, 75, 78, 79, 90, 112, 162, 251, 252, 259, 329, 381 та інших статтях Господарського кодексу України [8]; статтях 7, 8, 16, 18, 20, 22, 28, 29, 33, 35, 38, 44, 48, 58 - 61, 75, 76, 87, 89, 91, у 111, 116, 118 та інших статтях Бюджетного кодексу України [6]; статтях 12, 14, 16, 17, 19, 20, 21, 30, 35, 39, 42, 42-1, 45, 62, 63, 66, 68, 70, 71-74, 78, 80, 82, 83, 85, 95, 118, 119, 128, 172, 183, 200, 200-1, 230, 250, 254, 258, 266, 267, 289, 298, 299, 350 та інших статтях Податкового кодексу України [46]; у статтях 9, 12, 15-2, 79-1, 137, 139, 183, 191, 193, 211 та інших статтях Земельного кодексу України [20]; ст. 29, 49-2, 49-4, 251 та інші Кодексу законів про працю України [23]; статті 8, 11, 24, 39, 46 Кодексу України про надра [25]; ст. 1, 5, 10, 16, 18, 21, 22, 23, 25, 26, 31, 33, 37, 69, 70, 88, 94, 95, 99, 100, 112, 119, 120, 122, 127 та інших статтях Повітряного кодексу України [45]; у статтях 2, 7, 8, 17, 19, 20, 23, 24, 30, 31, 43, 67, 73, 75, 76, 110 та інші Кодексу цивільного захисту України [26]; у статтях 8-1, 9, 11, 13-2, 17-1, 21, 34, 44, 55, 108 та іншими статтями Водного кодексу України [7]; у статтях 14, 45, 50, 54, 55, 96, 97 та інших статтях Лісового кодексу України [32] та інших статтях інших кодексів України.

Ці кодифіковані законодавчі акти містять як норми, що визначають загальні засади інформаційного забезпечення органів публічної адміністрації так містять спеціальні норми, які регулюють інформаційне забезпечення окремих органів публічної адміністрації чи окремих напрямів їх діяльності .

Відповідальність за порушення норм, що регулюють порядок інформаційного забезпечення органів публічної адміністрації передбачена, наведеними вище нормативно-правовими актами та конкретизована у статтях 41, 41-3, 53-2, 82-3, 82-7, 83-1, 91-4, 91-5, 96, 148-2, 148-5, 163-5, 163-9, 163-10, 164-9, 164-12, 164-14, 164-17, 165-4, 166-4, 166-9, 166-11, 166-13, 166-20, 166-21, 172-8, 184-2, 185-13, 186-3, 186-6, 188-5, 188-7, 188-11, 188-14, 188-15, 188-18, 188-19, 188-31, 188-32, 188-35, 188-36,

188-37, 188-45, 188-46, 188-47, 188-48, 188-49, 188-51, 195-5, 212-2, 212-3, 212-5, 212-6, 212-9, 212-11, 212-13, 212-20 КУпАП [24], а також у статтях 111, 158, 163, 176, 182, 209-1, 220-2, 222, 232-1, 232-2, 329, 330, 351, 351-1, 359, 361, 361-2, 362, 363, 366-1, 376-1 Кримінального кодексу України [30].

Після кодифікованих законів наступними джерелами права, що регулюють інформаційне забезпечення органів публічної адміністрації за юридичною силою є звичайні закони. Ці закони являють собою нормативно-правові акти вищої юридичної сили, прийняті в особливому порядку парламентом або безпосередньо народом, та визначають відповідні засади правового регулювання суспільних відносин [18, с. 282].

Закони, що регулюють відносини в інформаційній сфері, на думку Є.О. Резченко, можна поділити на групи [131]. Підтримуючи позицію Є.О. Резніченко, зробимо спробу розподілити закони України на декілька підгруп за напрямом їх регулятивного впливу.

Можна запропонувати до першої групи віднести акти, що регулюють відносини, які виникли під час створення інформації в процесі наукової, науково-технічної, винахідницької, економічної, політичної або іншої творчої, громадської, приватної діяльності громадян та їх об'єднань, юридичних осіб, держави. Ці акти мають гарантувати закріплення права авторства та інтелектуальної власності на інформацію, що створюється. До актів цієї групи, на наш погляд відносяться: Закони України «Про авторське право і суміжні права», «Про обов'язковий примірник документів», «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», «Про телебачення та радіомовлення», «Про Національну програму інформатизації», «Про Національний архівний фонд та архівні установи», «Про інформаційні агентства»,

Друга група – це акти, що створюють правову базу для формування та використання інформаційних ресурсів, баз даних, реєстрів. До цієї групи актів відносяться закони України «Про інформацію», «Про науково-технічну інформацію», «Про бібліотеки і бібліотечну справу», «Про електронні документи і електронний документообіг», «Про Єдиний державний реєстр військовозобов'язаних», «Про державний реєстр виборців» та інші.

Третя група – акти, що забезпечують реалізацію права фізичних та юридичних осіб на доступ, використання інформацію. На наш погляд, до цієї групи можна віднести такі закони як «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних», «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», «Про доступ до судових рішень», «Про відкритість використання публічних коштів»,

«Про Державний земельний кадастр» тощо.

Четверта група – закони з питань інформаційних технологій та засобів їх забезпечення. До них відносяться закони України «Про телекомунікації», «Про електронні довірчі послуги» та інші.

П'ята група – акти з проблем інформаційної безпеки: «Про державну таємницю», «Про державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації», «Про захист інформації в автоматизованих системах», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» та інші [4, с. 67-69].

Отже, третю групу нормативних актів у системі законодавства, що регулює інформаційне забезпечення органів публічної адміністрації утворюють закони України. Залежно від предмета регулювання закони у цій сфері доцільно об'єднати у чотири групи: 1) закони, що визначають загальні засади регулювання інформаційних відносин; 2) що створюють правову базу для формування та використання інформаційних ресурсів, баз даних, реєстрів; 3) що забезпечують реалізацію права фізичних та юридичних осіб на доступ, використання інформацію; 4) закони з питань інформаційних технологій та засобів їх забезпечення; 5) закони, що регулюють сферу інформаційної безпеки.

Четверту групу нормативно-правових актів, що регулюють інформаційне забезпечення органів публічної адміністрації є Постанови Верховної Ради України. Відповідно до ст. 138 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» від 10 лютого 2010 р. № 1861-VI постанови Верховної Ради приймаються з конкретних питань з метою здійснення її установчої, організаційної, контрольної та інших функцій [127]. Такими документами є Постанови Верховної ради України «Про підсумки парламентських слухань «Проблеми інформаційної діяльності, свободи слова, дотримання законності та стану інформаційної безпеки України» від 7 червня 2001 року N 2498-III; «Про підсумки парламентських слухань "Суспільство, засоби масової інформації, влада: свобода слова і цензура в Україні» від 16 січня 2003 року N 441-IV; «Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Законодавче забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні»» від 3 липня 2014 року № 1565-VII тощо.

П'яту групу нормативно-правових актів, що регулюють інформаційне забезпечення органів публічної адміністрації складають укази та розпорядження Президента України. Ці правові акти глави держави, видаються на основі та на виконання Конституції і законів України з найважливіших питань, віднесених до його компетенції, та є обов'язковими до виконання на всій території України [29]. У сфері інформаційного забезпечення органів публічної адміністрації укази Президента України спрямовані на реалізацію положень Конституції і законів України та ви-

значають напрями розвитку держави та суспільства в умовах еволюції інформаційних технологій. До цих документів належать Укази Президента України «Про Положення про технічний захист інформації в Україні» 27 вересня 1999 року N 1229/99; «Про заходи по розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет та забезпеченню широкого доступу до цієї мережі в Україні» від 31 липня 2000 р. № 928; «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020»» від 12 січня 2015 року № 5/2015; «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2016 року «Про Доктрину інформаційної безпеки України» від 25 лютого 2017 року № 47/2017; Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2016 року «Про загрози кібербезпеці держави та невідкладні заходи з їх нейтралізації» 13 лютого 2017 року № 32/2017 та інші.

Шосту групу нормативно-правових актів, що регулюють інформаційне забезпечення органів публічної адміністрації складають постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України. Відповідно до ст. 49 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» від 27 лютого 2014 р. № 794-VII Уряд України на основі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, видає обов'язкові для виконання акти нормативного характеру у вигляді постанов та розпоряджень [123]. Постанови та розпорядження КМУ спрямовані на визначення процедур інформаційного забезпечення органів публічної адміністрації з метою забезпечення прозорості ведення обліків, вільного доступу громадян до інформації та забезпечення громадського контролю.

Серед постанов КМУ важливе значення для правового регулювання інформаційного забезпечення органів публічної адміністрації мають наступні: «Про затвердження Правил забезпечення захисту інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про заходи щодо розвитку національної інформаційної мережі Інтернет та забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні» № 928/2000 від 31 липня 2000 р.; «Про порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади» від 4 січня 2002 р. № 3; «Про заходи щодо створення електронної інформаційної системи Електронний Уряд» від 24 лютого 2003 р. № 208, «Про затвердження порядку легалізації комп'ютерних програм в органах виконавчої влади» від 04.03.2004 р. №253, а також Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження концепції формування системи національних електронних інформаційних ресурсів» від 5 травня 2003 р. № 259-р; «Про затвердження переліку завдань (проектів) національної програми інформатизації, їх державних замовників та обсягів фі-

нансування» від 08.11.2006 № 552-р; «Про Єдиний державний реєстр громадян, які потребують поліпшення житлових умов» від 11 березня 2011 р. № 238 ; «Про затвердження Положення про Адміністрацію Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України» від 3 вересня 2014 р. № 411; «Про затвердження Порядку доступу державних реєстраторів прав на нерухоме майно та користування відомостями Державного земельного кадастру» від 12 липня 2017 р. № 509; «Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні» від 20.09.2017 № 649-р; Про схвалення Концепції розвитку електронної демократії в Україні та плану заходів щодо її реалізації» від 8 листопада 2017 р. № 797-р; «Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації» та від 17 січня 2018 р. № 67-р [129; 130; 131].

Положення про Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, затверджене рішенням Національного агентства з питань запобігання корупції 09.02.2018 № 166; Положення про Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні правопорушення, затверджене Наказом Міністерства юстиції України 11.01.2012 № 39/5; Порядок ведення Єдиного реєстру нотаріусів, затверджений Наказом Міністерства юстиції України від 13.10.2010 N 2501/5; Положення про автоматизовану інформаційну систему оперативного призначення єдиної інформаційної системи МВС, затверджене Наказом Міністерства внутрішніх справ України 20.10.2017 № 870; Положення про інформаційно-телекомунікаційну систему «Інформаційний портал Національної поліції України», затверджене Наказом Міністерства внутрішніх справ України 28 серпня 2017 р. за № 1059/30927; Положення про Кредитний реєстр Національного банку України, затверджене Постановою Правління Національного банку України 04.05.2018 № 50; Положення про автоматизовану систему документообігу суду, затверджене Рішенням Ради суддів України 26.11.2010 року № 30 (у редакції рішення Ради суддів України від 02 березня 2018 року № 17); Положення про Єдину державну інформаційну систему трансплантації, затверджене Наказом Міністерства охорони здоров'я України 29.11.2002 N 432; Порядок доступу до відомостей персонально-довідкового обліку єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України, затверджене Наказом Міністерства внутрішніх справ України 29.11.2016 № 1256; Про затвердження Положення про державну експертизу в сфері технічного захисту інформації, затверджене Наказом Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України 16.05.2007 № 93 та інші нормативно-правові акти. У наступних наукових роботах буде проведена їх систематизація та узагальнення.

Відповідно до ст. 9 Конституції України чинні міжнародні акти, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства, у тому числі з питань інформаційного забезпечення органів публічної адміністрації. Основну частину таких нормативно-правових актів складають дві категорії документів: ті що гарантують право доступу до відкритої публічної інформації та ті, що визначають порядок обігу інформації з обмеженим доступом.

До першої групи міжнародних нормативно-правових актів можна віднести такі: Загальну декларацію прав людини 1948 р. [17]; Європейську конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод [16]; Міжнародний пакт про громадянські і політичні права [33]; Конвенцію про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля (Орхуську конвенцію) [27]; Окінавську хартію глобального інформаційного суспільства [44]; Страсбурзьку конвенцію про захист осіб стосовно автоматизованої обробки даних особистого характеру [134]; Конвенцію про кіберзлочинність [28]; Рекомендацію Ради Європи від 1981 р. № R (81) 19 «Про доступ до інформації, що знаходиться у розпорядженні державних органів» [132].

До переліку міжнародних документів, що визначають правила обігу інформації з обмеженим доступом слід віднести Модельний закон про інформатизацію, інформацію та захист інформації, прийнятий на двадцять шостому пленарному засіданні Міжпарламентської Асамблеї держав-учасниць СНД у 2005 р. [34] та ратифікована у 2010 році Конвенція про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних [126]. Принципи, що містяться у Конвенції, уточнюються і розширюються в Директиві 95/46/ЕС Європейського парламенту і Ради від 24.10.1995 р. «Про захист фізичних осіб при обробці персональних даних і про вільне переміщення таких даних» [12] та Директиві 97/66/ЕС Європейського парламенту і Ради від 15.12.1997 р. «Стосовно обробки персональних даних і захисту права на невтручання в особисте життя в телекомунікаційному секторі» [133], які поки що не ратифіковані Україною, проте можуть бути використані для удосконалення вітчизняного законодавства.

## **2. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ, ЩО МОЖУТЬ ВИКОРИСТОВУВАТИСЬ ПРАЦІВНИКАМИ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

До електронних засобів, що містять інформацію загальну для всіх органів публічної адміністрації та громадян про діяльність таких органів такі: Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів, Єдиний державний реєстр нормативно-правових актів, Єдину базу даних електронних адресів, номерів факсів, телефаксів суб'єктів владних повноважень, Національну систему електронної взаємодії «Трембіта» та інші.

Постановою Кабінету Міністрів України «Про деякі питання електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів» передбачено запровадження системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів відповідно до вимог ЄС [11].

Положення про електронну взаємодію державних електронних інформаційних ресурсів визначає загальні засади здійснення обміну електронними даними, крім інформації, що становить державну таємницю, між суб'єктами владних повноважень з державних електронних інформаційних ресурсів під час надання адміністративних послуг та здійснення інших повноважень відповідно до покладених на них завдань. Система електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів призначена для автоматизації та технологічного забезпечення обміну електронними даними між суб'єктами владних повноважень з державних електронних інформаційних ресурсів під час надання адміністративних послуг та здійснення інших повноважень відповідно до покладених на них завдань шляхом використання сервіс-орієнтованої архітектури, що є інтерфейсами прикладного програмування доступу до державних електронних інформаційних ресурсів, побудованими згідно з єдиними вимогами, а також шляхом використання єдиних форматів, протоколів, довідників, шаблонів та класифікаторів [47].

Порядок організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів визначає механізм організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів. Для організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів суб'єкти владних повноважень використовують засоби програмного комплексу Національного реєстру електронних інформаційних ресурсів. Державне агентство з питань електронного урядування створює за допомогою засобів програ-

много комплексу Національного реєстру особисті кабінети суб'єктів владних повноважень із розміщеними в них формами заявок постачальника і отримувача [51].

Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів ведеться з метою запровадження єдиної системи обліку електронних інформаційних ресурсів держави і формується з використанням новітніх досягнень у сфері інформаційно-телекомунікаційних технологій. Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів - це інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для реєстрації, обліку, накопичення, оброблення і зберігання відомостей про склад, зміст, розміщення, умови доступу до електронних інформаційних ресурсів та задоволення потреб юридичних і фізичних осіб в інформаційних послугах. До Національного реєстру включається інформація про державні електронні реєстри, кадастри, державні та інші обов'язкові класифікатори, а також інформаційні системи, які забезпечують їх функціонування та використовують інформацію з них. Замовником і утримувачем Національного реєстру є Державне агентство з питань електронного урядування. Створення, функціонування та вдосконалення ведення Національного реєстру забезпечується за рахунок бюджетних коштів, передбачених на цю мету Державному агентству з питань електронного урядування. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування та інші юридичні особи публічного права користуються інформаційним фондом Національного реєстру безоплатно [50].

Положення про електронну взаємодію державних електронних інформаційних ресурсів передбачено перелік пріоритетних державних електронних інформаційних ресурсів, що підлягають реєстрації Національному реєстрі електронних інформаційних ресурсів: Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, Державний реєстр речових прав на нерухоме майно, Державний реєстр актів цивільного стану громадян, Єдиний реєстр довіреностей, Державний реєстр обтяжень рухомого майна, Державний земельний кадастр, Єдиний державний демографічний реєстр, Державний реєстр фізичних осіб - платників податків, Реєстр платників податку на додану вартість, Єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги, Єдина інформаційна система Міністерства внутрішніх справ, Єдиний державний реєстр Міністерства внутрішніх справ стосовно зареєстрованих транспортних засобів та їх власників, Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування, Державний реєстр виборців, Єдиний державний реєстр судових рішень, Єдиний реєстр документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт і засвідчують прийняття в експлуатацію закінчених

будівництвом об'єктів, відомостей про повернення на доопрацювання, відмову у видачі, скасування та анулювання зазначених документів, Єдиний реєстр об'єктів державної власності, Електронна система охорони здоров'я, Єдина державна електронна база з питань освіти [47].

Правове регулювання використання цих електронних інформаційних ресурсів здійснюється на різному рівні

Створення та функціонування зазначених державних електронних інформаційних ресурсів регулюється такими групами нормативно-правових актів як:

1) Кодекси України : Земельний кодекс України [20]; Податковий кодекс України [46];

2) Закони України: Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань [62]; Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень [61]; Про державну реєстрацію актів цивільного стану [60]; Про Державний земельний кадастр [57]; Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус [66]; Про Державний реєстр фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів [59]; Про Національну поліцію [125]; Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування [121]; Про Державний реєстр виборців [58]; Про доступ до судових рішень [64];

3) Постанови Кабінету Міністрів України: Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно [97]; Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян [92]; Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна [96]; Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру [93]; Про затвердження Порядку отримання, вилучення з Єдиного державного демографічного реєстру та знищення відцифрованих відбитків пальців рук особи [111]; Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного демографічного реєстру та надання з нього інформації, взаємодії між уповноваженими суб'єктами, а також здійснення ідентифікації та верифікації [99]; Про Єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги [65]; Про затвердження Положення про єдину інформаційну систему Міністерства внутрішніх справ та переліку її пріоритетних інформаційних ресурсів [84]; Деякі питання надання інформації про зареєстровані транспортні засоби, їх власників та належних користувачів [10]; Про затвердження Положення про Єдиний реєстр об'єктів державної власності [80]; Деякі питання електронної системи охорони здоров'я [9]; Про створення Єдиної державної електронної бази з питань освіти

[128];

4) Накази Міністерства юстиції України: Про затвердження Порядку функціонування порталу електронних сервісів юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи [52]; Про затвердження Порядку надання відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань [108]; Про затвердження Інструкції з ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян [70]; Про затвердження Правил державної реєстрації актів громадянського стану в Україні [117]; Про запровадження Єдиного реєстру довіреностей та внесення змін і доповнень до деяких нормативно-правових актів Міністерства юстиції України [69]; Положення про Єдиний реєстр довіреностей, посвідчених у нотаріальному порядку [49]; Про запровадження Єдиного реєстру довіреностей та внесення змін і доповнень до деяких нормативно-правових актів Міністерства юстиції України [69]; Про затвердження Інструкції про порядок ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна та заповнення заяв [73]; Про затвердження Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість [89];

5) нормативно-правові акти інших міністерств та відомств: Про затвердження Порядку надання Міністерством внутрішніх справ України інформації з Єдиного державного реєстру про зареєстровані транспортні засоби та їх власників Національному агентству з питань запобігання корупції [110]; Про затвердження Положення про реєстр застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування [88]; Про затвердження Порядку надання інформації з реєстру страхувальників Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування [109]; Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень [100]; Про затвердження Порядку ведення єдиного реєстру документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт і засвідчують прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, відомостей про повернення на доопрацювання, відмову у видачі, скасування та анулювання зазначених документів [102]; Про затвердження Порядку та умов користування Єдиним реєстром об'єктів державної власності [113]; Про затвердження Положення про Єдину державну електронну базу з питань освіти [83] та інші.

Створення Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, було передбачено Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань», у третьому розділі якого «Єдиний державний реєстр та портал електронних сервісів», визнача-

ється його зміст, структура, призначення, засади функціонування, правила використання. Так, згідно з цим нормативно-правовим актом Єдиний державний реєстр створюється з метою забезпечення державних органів та органів місцевого самоврядування, а також учасників цивільного обороту достовірною інформацією про юридичних осіб, громадські формування, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб - підприємців з Єдиного державного реєстру. Невід'ємною архівною складовою частиною Єдиного державного реєстру є : 1) Єдиний ліцензійний реєстр, 2) Реєстр документів дозвільного характеру, 3) Єдиний реєстр громадських формувань, 4) Реєстр громадських об'єднань, 5) Єдиний реєстр підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство, 6) Єдиний реєстр арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

В Єдиному державному реєстрі містяться документи в електронній формі, подані для державної реєстрації. Єдиний державний реєстр та його програмне забезпечення є об'єктом права державної власності [62].

Наказом Міністерства юстиції України затверджений Порядок функціонування порталу електронних сервісів юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи [52]. Відповідно до цього документу доступ державних органів до відомостей з Єдиного державного реєстру за допомогою програмних засобів ведення порталу електронних сервісів надається технічним адміністратором Єдиного державного реєстру на підставі договору, укладеного з відповідним державним органом, органом місцевого самоврядування, у трудових відносинах з яким перебуває користувач, що відповідно до закону має право на отримання інформації шляхом генерування особистого логіна та пароля такому користувачу. Доступ до відомостей з Єдиного державного реєстру надається користувачам з метою їх перегляду, копіювання та друку.

Детальне правове регулювання отримав процес надання відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб фізичних осіб - підприємців та громадських формувань. Умови, підстави та процедура надання відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, права та обов'язки суб'єктів, що є учасниками зазначеної процедури регламентовані у Наказі Міністерства юстиції України від 10.06.2016 № 1657/5 «Про затвердження Порядку надання відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» [108].

Державний реєстр речових прав на нерухоме майно як єдина державна інформаційна система, що забезпечує обробку, збереження та на-

дання відомостей про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження, про об'єкти та суб'єктів таких прав, був створений відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» [61].

Відповідно до третього розділу цього закону Державний реєстр прав містить записи про зареєстровані речові права на нерухоме майно, об'єкти незавершеного будівництва, їх обтяження, про об'єкти та суб'єктів цих прав, відомості та електронні копії документів, поданих у паперовій формі, або документи в електронній формі, на підставі яких проведено реєстраційні дії, а також документи, сформовані за допомогою програмних засобів ведення Державного реєстру прав у процесі проведення таких реєстраційних дій. Записи, що містяться у Державному реєстрі прав, повинні відповідати відомостям, що містяться в документах, на підставі яких проведені реєстраційні дії. У разі їх невідповідності пріоритет мають відомості, що містяться в документах, на підставі яких проведені реєстраційні дії. До Державного реєстру прав не вносяться відомості, що становлять державну таємницю. Ведення Державного реєстру прав здійснюється з використанням програмного забезпечення, розробленого відповідно до державних стандартів, що забезпечують його сумісність і взаємодію з іншими інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави. Вилучення будь-яких документів або частин Державного реєстру прав не допускається, крім випадків, передбачених законом. Майнові права інтелектуальної власності на комп'ютерну програму, що забезпечує діяльність Державного реєстру прав, та копії даних Державного реєстру прав належать державі. Державний реєстр прав є державною власністю, складовою Національного архівного фонду і підлягає довічному зберіганню. Державний реєстр прав складається з розділів, спеціального розділу, бази даних заяв та реєстраційних справ в електронній формі. Невід'ємною архівною складовою частиною Державного реєстру прав є Реєстр прав власності на нерухоме майно, Єдиний реєстр заборон відчуження об'єктів нерухомого майна та Державний реєстр іпотек [61]. Деталізовано ці положення у Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1141 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 6 червня 2018 р. № 484) [97]. Відповідно до цього документу ведення Державного реєстру прав здійснюється за допомогою технічних і програмних засобів, які забезпечують: автоматичне формування та присвоєння реєстраційного номера об'єкта нерухомого майна, реєстраційного номера заяви, номера запису, індексного номера рішення, інформації та витягів з Державного реєстру прав тощо;

формування заяв, рішень, інформації та витягу з Державного реєстру прав з накладенням у випадках, передбачених законодавством, кваліфікованого електронного підпису державним реєстратором чи уповноваженою особою суб'єкта державної реєстрації прав; захист відомостей, що містяться у Державному реєстрі прав, від несанкціонованих дій; оновлення, архівування та відновлення відомостей, внесених до Державного реєстру прав, їх пошук; документальне відтворення процедури державної реєстрації прав [97].

Державний реєстр актів цивільного стану громадян відповідно до ст. 11 Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану» це державна електронна інформаційна система, яка містить відомості про акти цивільного стану, зміни, що вносяться до актових записів цивільного стану, їх поновлення та анулювання та відомості про видачу свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану і про видачу витягів з нього [60]. Державний реєстр актів цивільного стану громадян ведеться відділами державної реєстрації актів цивільного стану. Держателем Державного реєстру актів цивільного стану громадян є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації актів цивільного стану. Адміністратором Державного реєстру актів цивільного стану громадян є державне підприємство, яке належить до сфери управління Міністерства юстиції України. Адміністратор Державного реєстру актів цивільного стану громадян здійснює заходи із створення і супроводження програмного забезпечення Державного реєстру актів цивільного стану громадян, збереження та захисту бази даних, відповідає за його функціонування, надає безоплатний доступ до нього відділам державної реєстрації актів цивільного стану, забезпечує реєстрацію такого доступу та збереження відомостей про кожний доступ [60]. Деталізують ці положення Порядок ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 22.08.2007 р. № 1064 [92], Інструкція з ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян, затверджена Наказом Міністерства юстиції України від 24.07.2008 № 1269/5 [70], Правила державної реєстрації актів цивільного стану в Україні, затверджені Наказом Міністерства юстиції України від 18.10.2000 № 52/5 [117]. Відповідно до цих документів цей реєстр це єдина комп'ютерна база даних про акти цивільного стану, внесені до них зміни і доповнення, видачу свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану та витягів з Реєстру. Внесення до Реєстру відомостей про народження фізичної особи та її походження, шлюб, розірвання шлюбу, зміну імені, смерть здійснюється реєстратором одночасно із складенням відповідного актового запису ци-

вільного стану. Відомості до Реєстру вносяться безоплатно, у визначених випадках на таких же засадах надається інформація з нього. Водночас, з наведеної інформації вбачається деяка невідповідність визначення Державного реєстру актів цивільного стану громадян. Закон характеризує цей реєстр як державну електронну інформаційну систему, а підзаконні акти як єдину комп'ютерну базу даних. Зазначене свідчить про неузгодженість термінології у цій сфері та нагальній потребі упорядкувати її.

Єдиний реєстр довіреностей був створений відповідно до Наказу Міністерства юстиції України «Про запровадження Єдиного реєстру довіреностей та внесення змін і доповнень до деяких нормативно-правових актів Міністерства юстиції України» від 28.12.2006 № 111/5 [69]. Попередником цього реєстру був раніше створеного Єдиного реєстру довіреностей, посвідчених у нотаріальному порядку, відповідно до наказу Міністерства юстиції України від 29 травня 1999 р. N 29/5 [49]. Єдиний реєстр довіреностей, посвідчених у нотаріальному порядку, повинен бути повністю перенесений до модернізованого Єдиного реєстру довіреностей, довільне зберігання якого повинно забезпечити державне підприємство «Національні інформаційні системи». Відповідно до зазначених документів, Єдиний реєстр довіреностей – це електронна база даних, що містить інформацію про довіреності (у тому числі їх дублікати), а також відомості про припинення їх дії. Держатель Єдиного реєстру - Міністерство юстиції України, що забезпечує його функціонування. Адміністратор Єдиного реєстру - державне підприємство «Національні інформаційні системи», що здійснює заходи по технічному та технологічному створенню та супроводженню програмного забезпечення Єдиного реєстру, надання доступу до Єдиного реєстру, забезпечує збереження та захист даних, що містяться у Єдиному реєстрі, видає скорочені витяги з Єдиного реєстру на запит будь-яких фізичних та юридичних осіб і повні витяги з реєстру у передбачених законодавством випадках. Реєстратор цього реєстру - державні нотаріальні контори, державні нотаріальні архіви, приватні нотаріуси, що мають доступ до Єдиного реєстру через інформаційну мережу Міністерства юстиції України, вносять записи до Єдиного реєстру про посвідчені довіреності (у тому числі їх дублікати), про припинення дії довіреностей, перевіряють дійсність довіреностей (їх дублікатів) за даними Єдиного реєстру та видають витяги з Єдиного реєстру, а також виконують інші функції [69].

Державний реєстр обтяжень рухомого майна, ведеться відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України порядку та інструкції [96; 73]. Відповідно до цих документів Державний реєстр обтяжень рухомого майна - єдина комп'ютерна база даних про виникнення, зміну, припи-

нення обтяжень, а також про звернення стягнення на предмет обтяження. Державна реєстрація обтяжень рухомого майна проводиться з метою забезпечення виконання зобов'язань і захисту прав юридичних і фізичних осіб стосовно рухомого майна та надання в інтересах цих осіб інформації про наявність чи відсутність обтяжень рухомого майна. Держатель реєстру - Мін'юст, що забезпечує ведення цього реєстру. Адміністратор цього реєстру - державне підприємство, що належить до сфери управління Мін'юсту, що відповідає за технічне, технологічне та програмне забезпечення Реєстру, збереження та захист даних, що містяться у Реєстрі. Реєстратори - суб'єкти, уповноважені держателем Реєстру надавати послуги з державної реєстрації відомостей про виникнення, зміну, припинення обтяжень, а також звернення стягнення на предмет обтяження, приймати заяви, видавати завірені витяги з Реєстру та виконувати інші функції.

Державний земельний кадастр відповідно до ст. 193 Земельного кодексу України це - єдина державна геоінформаційна система відомостей про землі, розташовані в межах кордонів України, їх цільове призначення, обмеження у їх використанні, а також дані про кількісну і якісну характеристику земель, їх оцінку, про розподіл земель між власниками і користувачами. Призначенням державного земельного кадастру є забезпечення необхідною інформацією органів державної влади та органів місцевого самоврядування, заінтересованих підприємств, установ і організацій, а також громадян з метою регулювання земельних відносин, раціонального використання та охорони земель, визначення розміру плати за землю і цінності земель у складі природних ресурсів, контролю за використанням і охороною земель, економічного та екологічного обґрунтування бізнес-планів та проектів землеустрою [20]. На виконання положень Земельного кодексу України щодо створення та функціонування Державного земельного кадастру було прийнято Закон України «Про Державний земельний кадастр» [57]. Ведення та адміністрування Державного земельного кадастру забезпечуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. Держателем Державного земельного кадастру є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин. Адміністратором Державного земельного кадастру є державне підприємство, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, і здійснює заходи із створення та супроводження програмного забезпечення Державного земельного кадастру, відповідає за технічне і технологічне забезпечення, збереження та захист відомостей, що містяться у Державному земельному кадастрі. Відомості Державного

вного земельного кадастру є офіційними [57]. Детальніше регламентує процес ведення Державного земельного кадастру на електронних та паперових носіях Постанова Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 1051 «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» [93]

Єдиний державний демографічний реєстр було створено відповідно до Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус». Цим законом Єдиний державний демографічний реєстр визначається як електронна інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для зберігання, захисту, обробки, використання і поширення визначеної цим Законом інформації про особу та про документи, що оформлюються із застосуванням засобів Реєстру, із забезпеченням дотримання гарантованих Конституцією України свободи пересування і вільного вибору місця проживання, заборони втручання в особисте та сімейне життя, інших прав і свобод людини та громадянина. Реєстр є функціонально єдиною системою, що складається з головного та резервного обчислювальних центрів і вузлів уповноважених суб'єктів. Розпорядниками відомчих інформаційних систем, що є складовими елементами Єдиного державного демографічного реєстру є такі уповноважені суб'єкти: 1) розпорядник Реєстру - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів; 2) Міністерство закордонних справ України, закордонні дипломатичні установи України; 3) органи виконавчої влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим; 4) центри надання адміністративних послуг, державне підприємство, що належить до сфери управління розпорядника Реєстру; 5) державне підприємство, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, до складу якого входить капітан морського порту, або центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському і річковому транспорті, до складу якого входить капітан морського порту; 6) уповноважений орган з питань цивільної авіації; 7) установи, що належать до сфери управління розпорядника Реєстру; 8) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біже-

нців та інших визначених законодавством категорій мігрантів [66]. Особливості функціонування Єдиного державного демографічного реєстру визначені у Постановах Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2014 р. № 669 [111] від 18 жовтня 2017 р. № 784 [99].

Державний реєстр фізичних осіб - платників податків був створений ще у 1995 році відповідно до Закону України «Про Державний реєстр фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів» [59]. Цим законом Державний реєстр фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів визначався як автоматизований банк даних, створений для забезпечення єдиного державного обліку фізичних осіб, які зобов'язані сплачувати податки, збори, інші обов'язкові платежі до бюджетів та внески до державних цільових фондів у порядку і на умовах, що визначаються законодавчими актами України. Закону України «Про Державний реєстр фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів» втратив чинність на підставі Податкового кодексу України, який у ст. 70 визначає сучасні правила функціонування Державного реєстру фізичних осіб - платників податків. Цей реєстр формує та веде Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику. Державний реєстр фізичних осіб - платників податків формується на основі Державного реєстру фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів [46]. Складовою частиною Державного реєстру є окремий реєстр Державного реєстру, до якого вноситься інформація про фізичних осіб - громадян України, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та/або номером паспорта. Відповідно до Наказу Міністерства фінансів України від 29.09.2017 № 822 «Про затвердження Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків» Державний реєстр фізичних осіб - платників податків творений для забезпечення єдиного державного обліку фізичних осіб, які зобов'язані сплачувати податки, збори у порядку та на умовах, що визначаються Податковим кодексом України та іншими нормативно-правовими актами України, з метою створення умов для здійснення контролюючими органами контролю за правильністю нарахування, своєчасністю і повнотою сплати податків, нарахованих фінансових санкцій, дотриманням податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи [90].

У п. 183.12. Податкового кодексу України зазначено, що центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну

політику, веде реєстр платників податку, в якому міститься інформація про осіб, зареєстрованих як платники податку на додану вартість [46]. Відповідно до положення про реєстрацію платників податку на додану вартість, цей реєстр є автоматизованим банком даних, створений для забезпечення: реєстрації та єдиного обліку платників ПДВ; єдиних принципів ідентифікації платників ПДВ; контролю за справлянням податку на додану вартість; організації суцільного й вибіркового аналізу. Складовою частиною Реєстру є реєстр суб'єктів спеціального режиму оподаткування, в якому містяться дані про реєстрацію сільськогосподарських підприємств, що до 01 січня 2017 року застосовували спеціальний режим оподаткування [89].

Єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги функціонує з 2003 року відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про Єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги» від 29 січня 2003 р. № 117. Відповідно до цього документу Єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги це - автоматизований банк даних, створений для забезпечення єдиного державного обліку фізичних осіб, які мають право на пільги за соціальною ознакою згідно із законами України, отримують соціальні стипендії, державну допомогу постраждалим учасникам масових акцій громадського протесту та членам їх сімей. Реєстр складається з баз даних Мінсоцполітики, Міністерства соціальної політики Автономної Республіки Крим, структурних підрозділів з питань соціального захисту населення обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, структурних підрозділів з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві та Севастополі держадміністрацій, виконавчих органів з питань соціального захисту населення міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад [65].

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування це - організаційно-технічна система, призначена для накопичення, зберігання та використання інформації про збір та ведення обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, його платників та застрахованих осіб, що складається з реєстру страхувальників та реєстру застрахованих осіб. Відповідно до розділу 5 «Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування» зазначеного закону цей державний реєстр складається з реєстру страхувальників і реєстру застрахованих осіб [121]. У Державному реєстрі загальнообов'язкового державного соціального страхування (Реєстр застрахованих осіб) накопичується, зберігається, автоматично обробляється

інформація (далі - обробка інформації) про фізичних осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню відповідно до законодавства, та інформація, необхідна для обчислення і призначення страхових виплат за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування із: звітності та повідомлень про прийняття працівника на роботу; системи персоніфікованого обліку у системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування; електронних пенсійних справ; системи обліку сплати страхових внесків; фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування; відомостей, що подаються застрахованими особами у випадках, передбачених законами та цим Положенням; реєстру страхувальників Державного реєстру; центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації актів цивільного стану; звернень громадян до органів Пенсійного фонду України; інших джерел, передбачених законодавством. Реєстр застрахованих осіб складається з облікових карток, які включають дані, визначені частиною третьою статті 20 Закону та частиною третьою статті 21 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Інформація з Реєстру застрахованих осіб надається безоплатно Пенсійним фондом України та територіальними органами Пенсійного фонду України в паперовій та/або електронній формі у порядку визначеному Міністерством фінансів України [ . 88; 109].

Державний реєстр виборців це автоматизована інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для зберігання, обробки даних, які містять передбачені цим Законом відомості, та користування ними, створена для забезпечення державного обліку громадян України, які мають право голосу відповідно до статті 70 Конституції України. Відповідно до ст. 14 Закону України «Про Державний реєстр виборців» до органів Державного реєстру виборців належать: розпорядник Державного реєстру виборців, яким є Центральна виборча комісія, та органи ведення Державного реєстру виборців [58].

Єдиний державний реєстр судових рішень був створений відповідно до ст. 3 Закону України «Про доступ до судових рішень», згідно з якою цей реєстр це - автоматизована система збирання, зберігання, захисту, обліку, пошуку та надання електронних копій судових рішень. Судові рішення, внесені до Реєстру, можуть офіційно опубліковуватися у друкованих виданнях [64]. Відповідно до Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень, затвердженого Рішенням Вищої ради правосуддя від 19.04.2018 № 1200/0/15-18, Єдиний державний реєстр судових рішень - державна інформаційна система, що входить до складу Єдиної судової інформаційної системи і забезпечує зби-

рання, облік (реєстрацію), накопичення, зберігання, захист, пошук та перегляд інформаційних ресурсів Реєстру та їх образів. З дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи Реєстр переходить до її складу. Наведені визначення цього реєстру демонструють відсутність узгодження категоріального апарату між зазначеними нормативно-правовими актами. Володільцем інформації Єдиного державного реєстру судових рішень (держателем Реєстру) є Державної судової адміністрації України, яка вживає організаційних заходів, пов'язаних із забезпеченням ведення Реєстру. Адміністратором Єдиної судової інформаційної системи є державне підприємство «Інформаційні судові системи», віднесене до сфери управління Державної судової адміністрації України. Адміністратор вживає заходи, пов'язані із технічним та організаційно-технологічним забезпеченням функціонування реєстру, у тому числі такі: створення, вдосконалення та супроводження державної інформаційної системи реєстру; адміністрування реєстру; надання доступу до реєстру; забезпечення зберігання та захисту даних, що містяться в реєстрі, у тому числі шляхом визначення моделі захисту від загроз витоку інформації та засобів обробки електронних документів у Реєстрі та надання до них безоплатного цілодобового доступу на офіційному веб-порталі «Судова влада України»; виконання інших функцій [100].

Єдиний реєстр документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт і засвідчують прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, відомостей про повернення на доопрацювання, відмову у видачі, скасування та анулювання зазначених документів, ведеться відповідно до Порядку, затвердженого Наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України 24.06.2011 № 92. Ведення, адміністрування, функціонування і супроводження програмного забезпечення реєстру, збереження та захист бази даних реєстру, забезпечення доступу до нього органів державного архітектурно-будівельного контролю здійснює Державна архітектурно-будівельна інспекція України [102].

Єдиний реєстр об'єктів державної власності це автоматизована система збирання, обліку, накопичення, оброблення, захисту та надання інформації про нерухоме майно, у тому числі передане в оренду, лізинг, концесію або заставу державних підприємств, їх об'єднань, установ та організацій, а також корпоративні права держави та державне майно, що не увійшло до статутного капіталу господарських товариств, створених у процесі приватизації та корпоратизації. Реєстр формується Фондом державного майна за участю Держкомстату, Державної податкової адміністрації, НКЦПФР, Держпідприємни-

цтва, Держгеокадастру, Антимонопольного комітету та інших органів, уповноважених управляти об'єктами державної власності, шляхом об'єднання на єдиних методологічних засадах інформаційних систем. Реєстр складається з адресно-довідкової та інформаційної частини. Користувачами Реєстру є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни [80]. Порядок та умови користування Єдиним реєстром об'єктів державної власності визначається також Наказом Фонду державного майна України 23.03.2005 № 622 [113].

Завданням електронної системи охорони здоров'я є забезпечення можливості використання пацієнтами електронних сервісів для реалізації їх прав за програмою державних гарантій медичного обслуговування населення, автоматизація ведення обліку медичних послуг і управління медичною інформацією, запровадження електронного документообігу у сфері медичного обслуговування населення за програмою медичних гарантій. Центральна база даних - програмно-апаратний комплекс, який містить передбачені цим Порядком реєстри, забезпечує можливість створення, перегляду, обміну інформацією та документами між реєстрами та електронними медичними інформаційними системами, а також модулями Національна служба здоров'я України (НСЗУ). У центральній базі даних ведуться такі реєстри: реєстр пацієнтів; реєстр декларацій про вибір лікаря, який надає первинну медичну допомогу; реєстр суб'єктів господарювання у сфері охорони здоров'я; реєстр медичних спеціалістів; реєстр медичних працівників; реєстр договорів про медичне обслуговування населення; реєстр договорів про реімбурсацію; інші реєстри. Власником центральної бази даних, у тому числі майнових прав на програмне забезпечення центральної бази даних, є держава у особі НСЗУ. Розпорядником Реєстру медичних спеціалістів та Реєстру суб'єктів господарювання у сфері охорони здоров'я та володільцем їх відомостей є МОЗ. Розпорядником інших реєстрів та володільцем їх відомостей та іншої інформації у центральній базі даних є НСЗУ, якщо інше не визначено законодавством. Адміністратором центральної бази даних є державне підприємство «Електронне здоров'я» [9].

Єдина державна електронна база з питань освіти (ЄДЕБО) була створена відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 13 липня 2011 р. № 752. Складовими частинами Єдиної державної електронної бази з питань освіти є первинні дані, що містяться у державній інформаційно-виробничій системі для інформаційного та документарного забезпечення фізичних і юридичних осіб даними з питань освіти, створеній відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 5 липня 2004 р. № 841 «Про створення та впровадження державної інфор-

маційно-виробничої системи в галузі освіти», Державному реєстрі вищих навчальних закладів, створеному відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 15 березня 2006 р. № 329 «Питання державної реєстрації вищих навчальних закладів», і електронній базі персональних даних та результатів зовнішнього незалежного оцінювання національної системи оцінювання якості освіти [128]. Відповідно до Положення про Єдину державну електронну базу з питань освіти, ця база є автоматизованою системою збирання, оброблення, зберігання та захисту інформації щодо здобувачів освіти, суб'єктів освітньої діяльності, що формується (створюється) та використовується для забезпечення потреб фізичних та юридичних осіб. Також цим документом ЄДЕБО визначається як інтегрована інформаційно-телекомунікаційна система, технічні засоби якої перебувають в межах території України, яка складається з комплексу автоматизованих робочих місць, об'єднаних в єдину інформаційну систему захищеними каналами зв'язку з використанням технології віддаленого доступу, має підключення до мереж зв'язку загального користування з розмежуванням прав доступу, забезпечує захист від порушень цілісності інформації, забезпечує різні види доступності (блокування) відкритої інформації та інформації з обмеженим доступом, вимогу щодо захисту якої встановлено законами. Захист інформації в ЄДЕБО забезпечується шляхом створення комплексної системи захисту інформації з підтвердженою відповідністю. Уповноваженими суб'єктами щодо ЄДЕБО – є розпорядник ЄДЕБО, технічний адміністратор ЄДЕБО, державні органи, органи управління у сфері освіти, Державна служба якості освіти, Український центр оцінювання якості освіти, суб'єкти освітньої діяльності, підприємства, установи та організації, що належать до сфери управління розпорядника ЄДЕБО, інші особи, яким надається доступ до ЄДЕБО у порядку та обсягах, визначених законодавством [83].

У Законі України «Про виконавче провадження» регламентовано, що Єдиний реєстр боржників – це систематизована база даних про боржників, що є складовою автоматизованої системи виконавчого провадження та ведеться з метою оприлюднення в режимі реального часу інформації про невиконані майнові зобов'язання боржників та запобігання відчуженню боржниками майна [54].

Наведений вище перелік державних електронних інформаційних ресурсів не є вичерпним. Вітчизняне законодавство України передбачає функціонування та використання ще таких реєстрів як : Єдиний реєстр спеціальних бланків нотаріальних документів, Єдиний реєстр нотаріусів, Реєстр спеціальних бланків документів інформаційної системи Міністерства юстиції України, Спадковий реєстр, Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні правопорушення, Єдиний державний

реєстр осіб, щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади», Єдиний реєстр підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство, Єдиний реєстр арбітражних керуючих, Реєстр методик проведення судових експертиз, Державний реєстр атестованих судових експертів, Єдиний державний реєстр нормативно-правових актів, Електронний реєстр апостилів, Єдиний реєстр заборон відчуження об'єктів нерухомого майна; Реєстр прав власності на нерухоме майно, Державний реєстр іпотек, Реєстр неприбуткових установ та організацій, Державний реєстр друкованих ЗМІ та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності, Єдиного державного реєстру про державну реєстрацію створення юридичної особи та її відокремленого підрозділу, відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації, представництва, філії іноземної благодійної організації та інші реєстри. Усі реєстри створені для накопичення, систематизації та полегшення використання відповідної інформації для задоволення інформаційних потреб органів публічної адміністрації, суспільства та громадян [4, с. 235-236].

Загалом, на сьогодні в Україні налічується понад 135 державних реєстрів, які знаходяться у власності більш ніж 40 державних органів влади. Встановити достовірну кількість державних реєстрів наразі неможливо через відсутність єдиного ресурсу, який би містив інформацію про всі державні реєстри, а також нормативною невизначеністю самого поняття «Державного» або «Національного» реєстру. Найбільша кількість державних реєстрів знаходиться сьогодні у розпорядженні таких установ: Міністерство юстиції України (20 реєстрів); Державна фіскальна служба України (15 реєстрів); Міністерство внутрішніх справ України з урахуванням всіх його підрозділів (12 реєстрів) [19].

Берназюк О.О. провів класифікацію реєстрів [2]. Першу групу реєстрів, на думку О.О. Берназюка складають реєстри з відкритими даними. Наприклад, до Реєстру також вносяться нормативно-правові акти міністерств та інших органів виконавчої влади відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» [76]. Порядок здійснення державної реєстрації нормативно-правових актів визначається наказом Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України та проведення їх державної реєстрації» [112]. Держателем вказаного Реєстру є Міністерство юстиції України.

До інших державних реєстрів з відкритим доступом слід віднести: Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні правопорушен-

ня [79], Єдиний державний реєстр осіб, щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади» [77], Єдиний державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи [107], Реєстр громадських об'єднань [105], Державний реєстр друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності [75], Єдиний реєстр нотаріусів [104], Єдиний реєстр адвокатів України [101], Єдиний реєстр арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України [114], Єдиний реєстр боржників [54], Єдиний реєстр підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство [82] та ін.

Держателями більшої частини державних реєстрів з повним відкритим доступом є Міністерство юстиції України, Державна виконавча служба та Державна служба України з питань захисту персональних даних однак, формування та ведення деяких видів реєстрів здійснюють інші держателі. Адміністратором єдиних та державних реєстрів в переважній частині є Державне підприємство «Національні інформаційні системи» яке засноване Міністерством юстиції України.

Приміром, Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» регламентовано, що Рада адвокатів України забезпечує ведення Єдиного реєстру адвокатів України з метою збирання, зберігання, обліку та надання достовірної інформації про чисельність і персональний склад адвокатів України, адвокатів іноземних держав, які відповідно до цього Закону набули права на заняття адвокатською діяльністю в Україні, про обрані адвокатами організаційні форми адвокатської діяльності. Внесення відомостей до Єдиного реєстру адвокатів України здійснюється радами адвокатів регіонів та Радою адвокатів України [53].

Другу групу державних реєстрів складають ті, у яких міститься інформація з частково обмеженим доступом. Такий режим доступу до інформації обумовлений тим, що відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації» обмеженню доступу підлягає інформація, а не документ. Якщо документ містить інформацію з обмеженим доступом, для ознайомлення надається інформація, доступ до якої необмежений [63].

Відтак, державні реєстри з частковим доступом характеризуються тим, що доступ до документів, що містяться у цих реєстрах, є відкритим, але деяка інформація, з метою захисту персональних даних або інших відомостей з обмеженим доступом, є закритою.

Державними реєстрами з частково відкритим доступом є: Єдиний державний реєстр судових рішень [100], Державний земельний кадастровий реєстр [57], Єдиний реєстр досудових розслідувань [86], Держав-

ний реєстр речових прав на нерухоме майно [97] та ін.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень» [100] зареєстровані електронні примірники судових рішень та окремих думок суддів протягом трьох робочих днів із дня їх реєстрації в Реєстрі обробляються та знеособлюються в автоматичному режимі в порядку черговості їх надходження. Для неавторизованих користувачів надання безоплатного цілодобового доступу до образів інформаційних ресурсів Реєстру здійснюється через офіційний веб-портал «Судова влада України». При цьому повний доступ до інформаційних ресурсів Реєстру забезпечується за допомогою електронного кабінету виключно для авторизованих користувачів.

Дозвіл на повний доступ до інформаційних ресурсів Реєстру надається суддям, працівникам апаратів судів, членам та уповноваженим працівникам секретаріату Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, уповноваженим особам Національного антикорупційного бюро України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Державного бюро розслідувань, Державна судова адміністрація України та її територіальних органів, працівникам адміністратора [100].

Стосовно доступу до відомостей, що містяться у Державному земельному кадастровому реєстрі, то відповідно до Закону України «Про Державний земельний кадастр» оприлюднюються відомості Державного земельного кадастру про: а) межі адміністративно-територіальних одиниць; б) кадастрові номери земельних ділянок; в) межі земельних ділянок; г) цільове призначення земельних ділянок; ґ) розподіл земель між власниками і користувачами (форма власності, вид речового права); д) обмеження у використанні земель та земельних ділянок; е) зведені дані кількісного та якісного обліку земель; є) нормативну грошову оцінку земель та земельних ділянок; ж) земельні угіддя; з) частини земельної ділянки, на які поширюється дія сервітуту, договору суборенди земельної ділянки; и) координати поворотних точок меж об'єктів кадастру; і) бонітування ґрунтів; ї) інші відомості про земельні ділянки [57].

Разом з тим, закритими для загального доступу є такі відомості з Державного земельного кадастрового реєстру: відомості про реєстраційний номер облікової картки платника податків, серію та номер паспорта громадянина України, місце проживання, дату народження фізичної особи, які є інформацією з обмеженим доступом та не підлягають відображенню у відкритому доступі [86].

Інформація з Державного реєстру речових прав є відкритою, крім

тієї, що містить відомості про реєстраційний номер облікової картки платника податків та/або реквізити документа, що посвідчує особу суб'єкта речового права, обтяження, надається виключно особі, якої вони стосуються, крім випадків, передбачених законом [97].

Таким чином, інформація у державних реєстрах з частково відкритим доступом, характеризується доступністю у межах, що встановлені з урахуванням вимог Закону України «Про захист персональних даних» [118]. Тобто у досліджуваній групі реєстрів може бути застосовано один з двох підходів: 1) забезпечення повного доступу до документу (судового рішення тощо) з обмеженням певної інформації (шляхом знеособлення), яка належить до відомостей, що складають персональні дані; 2) відкритий загальний доступ до частини інформації, що заноситься до відповідного реєстру, та обмежений доступ до інформації, яка містить відомості, що складають персональні дані. При цьому деякі групи користувачів мають повний доступ до відомостей з таких державних реєстрів. Як правило, такими є авторизовані користувачі або ті, яких стосується інформація з обмеженим доступом.

Третю групу складають державні реєстри, доступ до яких є закритим (обмежений) у зв'язку з тим, що у них зберігаються відомості, які становлять конфіденційну інформацію, та підлягають захисту відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» [118]. При цьому доступ до інформації, що міститься у таких реєстрах, мають державні реєстратори, деякі органи державної влади у межах та порядку, визначених законом, особи, яких безпосередньо стосується ця інформація, та у визначених законом випадках, члени їх сімей [3].

Зокрема, до державних реєстрів з обмеженим доступом слід віднести: Єдиний державний демографічний реєстр [66], Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень [74], Державний реєстр актів цивільного стану громадян [70], Спадковий реєстр [91] та ін.

Так, відповідно до ст. ст. 8-9 Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» розпорядник Реєстру відповідно до закону здійснює заходи щодо захисту цілісності баз даних Реєстру, їх технологічного і програмного забезпечення, захисту інформації Реєстру від випадкового чи незаконного знищення, спотворення, втрати, несанкціонованого надання чи доступу. При цьому, кожна особа, персональні дані (інформація про особу) якої внесені до Реєстру, має право на: 1) отримання інформації про наявність запису в Реєстрі стосовно неї; 2) вимогу щодо поновлення і виправлення інформації про неї; 3) забезпечення захисту своїх прав, якщо її запит або вимогу про виправлення своїх персональних даних не задоволено; 4) безо-

платне отримання довідки про внесення інформації до Реєстру або витягу з Реєстру; 5) отримання від уповноважених суб'єктів на безоплатній основі повідомлення про кожен випадок звернення щодо передачі інформації про неї з Реєстру [66].

Аналогічний режим доступу встановлено до інформації, що міститься у Державному реєстрі актів цивільного стану громадян. Зокрема, відповідно до п. 3.4 Інструкції з ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 24 липня 2008 року № 1269/5, витяги з Реєстру можуть надаватися на запити органів державної влади та місцевого самоврядування, визначених у п. 16 Порядку ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2007 року № 1064 [94], а також на письмову заяву фізичної особи, відомості про яку або про її малолітніх, неповнолітніх дітей містяться у відповідному актовому записі цивільного стану, чи на письмову заяву представника цієї особи, повноваження якого ґрунтуються на дорученні, посвідченому нотаріально [70].

Доступ до Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень мають сторони виконавчого провадження, а також Міністерство юстиції України та його територіальні органи, їх структурні підрозділи, що забезпечують здійснення повноважень у сфері організації примусового виконання рішень; посадові особи Секретаріату Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини, а також визначені Міністерством юстиції України посадові особи, до повноважень яких належать виконання рішень Європейського суду з прав людини та представництво держави у справах щодо невиконання рішень національних судів [74].

Отже, до державних реєстрів із закритим доступом, наголошує Берназюк О.О. вноситься інформація, яка становить: персональні дані фізичних осіб, юридичні факти, що стосуються фізичних осіб (народження, смерті, одруження, вступу у спадок тощо) [2].

### **3. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ ПОЛІЦІЇ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ПІДРОЗДІЛАМИ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Поліція в рамках інформаційно-аналітичної діяльності формує бази (банки) даних, що входять до єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України [124]. Єдина інформаційна система Міністерства внутрішніх справ - багатофункціональна інтегрована автоматизована система, що безпосередньо забезпечує реалізацію функцій її суб'єктів, інформаційну підтримку та супроводження їх діяльності і становить сукупність взаємозв'язаних функціональних підсистем, програмно-інформаційних комплексів, програмно-технічних та технічних засобів телекомунікації, які забезпечують логічне поєднання визначених інформаційних ресурсів, обробку та захист інформації, внутрішню та зовнішню інформаційну взаємодію. Перелік пріоритетних інформаційних ресурсів єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України включає: Єдиний державний реєстр транспортних засобів, Реєстр адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху та інші. Функціональними підсистемами єдиної інформаційної системи МВС є: національна система біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства; інформаційний портал Національної поліції України; Єдиний державний реєстр транспортних засобів; Реєстр адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху; система фіксації адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху в автоматичному режимі; система екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112; інтегрована міжвідомча інформаційно-телекомунікаційна система щодо контролю осіб, транспортних засобів та вантажів, які перетинають державний кордон; інформаційно-телекомунікаційна система прикордонного контролю «Гарт-1»; інші системи, реєстри та бази (банки) даних, створені суб'єктами єдиної інформаційної системи МВС в межах реалізації владних повноважень. Суб'єктами єдиної інформаційної системи МВС є апарат МВС та його територіальні органи з надання сервісних послуг МВС, Національна гвардія, заклади, установи і підприємства, що належать до сфери управління МВС, центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ, інші державні органи, які обробляють інформацію в єдиній інформаційній системі МВС для реалізації своїх повноважень.

МВС здійснює організаційне забезпечення функціонування єдиної інформаційної системи МВС, а також визначає права і обов'язки персоналу служби та адміністратора єдиної інформаційної системи МВС [84].

Єдиний державний реєстр Міністерства внутрішніх справ стосовно зареєстрованих транспортних засобів та їх власників є частиною єдиної інформаційної системи МВС. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 р. № 260 визначає умови та підстави безпосереднього доступу посадових осіб органів державної влади, зокрема органів МВС, органів Національної поліції, органів місцевого самоврядування, судів, органів прокуратури, органів СБУ, адвокатів, нотаріусів, інспекторів з паркування (користувачі) до Єдиного державного реєстру транспортних засобів, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ, щодо зареєстрованих транспортних засобів, їх власників та належних користувачів у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених законом, а також механізм користування Реєстром. Доступ до Реєстру надається (припиняється) користувачеві на підставі договору, укладеного між ним та адміністратором Реєстру, і за документами, які надають користувачеві право на отримання такої інформації у зв'язку із здійсненням ним повноважень, визначених законом. У разі коли користувачем є посадова особа органу державної влади або органу місцевого самоврядування, договір укладається між органом, в якому працює такий користувач, та адміністратором Реєстру [10]. Особливий механізм надання Міністерством внутрішніх справ України інформації з Єдиного державного реєстру про зареєстровані транспортні засоби та їх власників Національному агентству з питань запобігання корупції, необхідної для реалізації ним повноважень та прав, передбачених Законом України «Про запобігання корупції» визначений у Порядку надання Міністерством внутрішніх справ України інформації з Єдиного державного реєстру про зареєстровані транспортні засоби та їх власників Національному агентству з питань запобігання корупції [110].

У навчальному підручнику «інформаційні технології», підготовленого авторським колективом у складі В.Б. Вишні, К.Ю. Ісмайлова, І.В. Краснобрижого, С.О. Прокопова, Е.В. Рижкова подана детальна характеристика складових Інформаційно-телекомунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України» [22, с. 56]. Розглянемо ключові їх положення.

З метою організації інформаційно-аналітичної підтримки поліції було розроблено Положення про інформаційно-телекомунікаційну систему «Інформаційний портал Національної поліції України». Інформаційно-телекомунікаційна система «Інформаційний портал Національної поліції України» (ІПП) - сукупність технічних і програмних засо-

бів, призначених для обробки відомостей, що утворюються у процесі діяльності Національної поліції України та її інформаційно-аналітичної підтримки [85].

Основними завданнями системи «Інформаційний портал Національної поліції України» є :

- інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності Національної поліції України;
- забезпечення наповнення та підтримки в актуальному стані інформаційних ресурсів баз (банків) даних, що входять до ЄІС МВС;
- забезпечення щоденної діяльності органів (закладів, установ) поліції у сфері трудових, фінансових, управлінських відносин, відносин документообігу;
- забезпечення електронної взаємодії з МВС та іншими органами державної влади.

Система «Інформаційний портал Національної поліції України» призначена для:

- формування інформаційних ресурсів ЄІС МВС;
- обробки інформації, яка утворена в процесі діяльності поліції;
- надання безпосереднього оперативного доступу до інформаційних ресурсів ЄІС МВС;
- генерації інтерфейсів та оброблення тимчасових наборів даних для здійснення інформаційної взаємодії органів (підрозділів) поліції з іншими органами державної влади, органами правопорядку іноземних держав, міжнародними організаціями;
- здійснення пошукових та аналітичних функцій для використання інформації з інформаційних ресурсів (баз даних) поліції, МВС та інших органів державної влади в межах службової діяльності відповідно до рівня доступу і повноважень за запитом або регламентом;
- використання програмних компонентів геоінформаційних підсистем для візуалізації інформації у вигляді електронних карт, автоматичної зміни зображеного образу об'єкта в залежності від зміни його характеристик, зміни масштабу та деталізації картографічної інформації в інформаційних ресурсах;
- забезпечення автоматизації процесів управління силами та засобами поліції;
- забезпечення електронного документообігу в органах (підрозділах) поліції, обміну електронними документами з МВС;
- комплексного захисту інформації та розмежування доступу до інформації, що зберігається в базах даних системи «Інформаційний портал Національної поліції України» [85].

В інформаційних ресурсах системи «Інформаційний портал Національної поліції України» обробляється інформація, яка належить до державних інформаційних ресурсів [85]. Така інформація не підлягає поширенню та передачі іншим особам, крім випадків, передбачених законодавством. Інформаційними ресурсами системи ПНП є інформація, що утворена в процесі діяльності поліції та використовується для формування:

- тимчасових наборів даних, що створюються в процесі діяльності поліції та використовуються для наповнення та підтримки в актуальному стані баз (банків) даних, які входять до ЄІС МВС та визначені статтею 26 Закону України «Про Національну поліцію»;

- баз даних у сфері управлінських відносин, необхідних для виконання покладених на поліцію повноважень;

- баз даних, необхідних для забезпечення щоденної діяльності поліції, у сфері трудових відносин, фінансового забезпечення, документообігу.

Бази даних поліції, необхідні для забезпечення щоденної діяльності органів (закладів, установ) поліції, містять відомості, зокрема, стосовно:

- повідомлень про кримінальні та адміністративні правопорушення, надзвичайні ситуації та інші події, що надійшли технічними каналами зв'язку;

- щодобових переліків та складу нарядів поліції та слідчо-оперативних груп, що заступають на чергування;

- завдань та орієнтувань, що доводились до нарядів поліції для реагування на повідомлення про кримінальні та адміністративні правопорушення, надзвичайні ситуації та інші події;

- звітування нарядів поліції за результатами реагування на повідомлення про кримінальні та адміністративні правопорушення, надзвичайні ситуації та інші події, виявлення додаткових обставин на місці пригоди;

- пересувань нарядів поліції, які отримані із планшетних комп'ютерів (мобільних терміналів) та засобами GPS [85].

Поліція може створювати інші бази даних, необхідні для забезпечення щоденної діяльності органів (закладів, установ) поліції, відповідно до статті 25 Закону України «Про Національну поліцію» [124].

Розпорядником системи «Інформаційний портал Національної поліції України» є Національна поліція України, який вживає заходів із організації матеріально-технічного та кадрового забезпечення, що необхідні для ефективного функціонування системи [85]. Адміністратором системи ПНП є уповноважений структурний підрозділ апарату центра-

льного органу управління Національної поліції України, який забезпечує:

- вирішення організаційних питань щодо забезпечення функціонування системи;
- ведення обліку користувачів та надання їм доступу до інформації, що в ній обробляється;
- захист інформації від несанкціонованого доступу, знищення, модифікації та блокування доступу до неї шляхом здійснення організаційних і технічних заходів, впровадження засобів та методів технічного захисту інформації;
- вжиття заходів стосовно розвитку і вдосконалення системи;
- координацію функціонування складових системи.

Користувачами системи «Інформаційний портал Національної поліції України» є посадові особи органів (підрозділів) поліції, яким в установленому порядку надано право доступу до інформації в цій системі. Ідентифікація користувача та підтвердження цілісності даних, що обробляються в системі ІПП, забезпечуються застосуванням електронного цифрового підпису або інших програмно-технічних засобів авторизації користувачів та забезпечення цілісності даних. Кожна дія користувача щодо отримання інформації з інформаційних ресурсів системи «Інформаційний портал Національної поліції України» фіксується у спеціальному електронному архіві. Користувачі системи ІПП зобов'язані не розголошувати у будь-який спосіб інформацію, яка їм стала відома у зв'язку з виконанням посадових обов'язків, крім випадків, передбачених законом, відповідають за достовірність інформації, що вводиться ними до відповідних інформаційних ресурсів системи «Інформаційний портал Національної поліції України», та зобов'язані дотримуватися законодавства у сфері захисту інформації [85].

Складовими системи «Інформаційний портал Національної поліції України» є:

- центральний програмно-технічний комплекс;
- автоматизовані робочі місця користувачів;
- телекомунікаційна мережа доступу;
- комплексна система захисту інформації.

Центральний програмно-технічний комплекс системи «Інформаційний портал Національної поліції України» - це сукупність технічних і програмних засобів, призначених для обробки інформації, які забезпечують:

- введення, записування, зберігання, видалення, знищення, приймання та передавання інформації та формування баз даних у системі

«Інформаційний портал Національної поліції України»;

- формування тимчасових наборів даних для наповнення та підтримки в актуальному стані інформаційних ресурсів баз (банків) даних ЄІС МВС;

- моніторинг стану інформаційного обміну між складовими системи ІПНП, а також системних журналів аудиту роботи користувачів, технічних і програмних засобів;

- захист інформації під час її обробки [85].

До складу центрального програмно-технічного комплексу системи «Інформаційний портал Національної поліції України» входять:

- центральне сховище даних - програмно-технічний комплекс, який складається із серверів, систем керування базами даних та іншого програмного забезпечення, призначених для безперервного виконання операцій, записування, зберігання, знищення, приймання та передавання інформації, зберігання системних журналів аудиту роботи користувачів та системних журналів реєстрації роботи програмних засобів;

- сервери додатків - програмно-технічний комплекс, який складається із серверів та програмного забезпечення, призначених для безперервного виконання операцій з інформаційного обміну між складовими системи ІПНП, функціонування програмних засобів генерації інтерфейсів користувачів для оброблення інформації, записування та зберігання системних журналів аудиту приймання та передавання інформації, реєстрації роботи програмних засобів;

- шлюзові сервери - програмно-технічний комплекс, який складається із серверів, призначених для забезпечення захисту інформації під час здійснення обміну інформацією між підсистемами, взаємодії з інформаційними системами МВС та інших центральних органів виконавчої влади;

- автоматизоване робоче місце адміністратора безпеки - складова комплексної системи захисту інформації в системі ІПНП, обладнана технічними засобами та програмним забезпеченням, призначеними для моніторингу системних журналів реєстрації роботи програмних та технічних засобів, аналізу порушень в роботі системи ІПНП, налагодження параметрів, необхідних для забезпечення стабільної роботи програмних та технічних засобів, визначення повноважень користувачів системи ІПНП [85].

Центральний програмно-технічний комплекс системи «Інформаційний портал Національної поліції України» розміщується в спеціалізованих службових приміщеннях Національної поліції України.

Особливостями використання баз даних **працівниками патруль-**

ної поліції є те, що вони у своїй службовій діяльності використовують наступні інформаційні підсистеми.

### **Інформаційна підсистема «Повідомлення «102» ІПП.**

Дану підсистему формують оператори служби «102» Управління організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування (УОАЗОР) ГУНП, оперативні чергові територіальних підрозділів поліції, працівники Управлінь патрульної поліції та груп реагування патрульної поліції (ГРПП) органів Національної поліції з планшетних пристроїв. Вносяться відомості про отримані телефонні повідомлення на спецлінію «102», які у подальшому автоматично завантажуються до ІП «Єдиний облік». Також вносяться відомості про кримінальні правопорушення та інші події, виявлені безпосередньо поліцейськими (патрульними, інспекторами-черговими тощо).

Фіксація повідомлень регламентується наказом НПУ від 13.06.2017 № 574 «Про затвердженні Інструкції про порядок запису та збереження в цифровому вигляді заяв і повідомлень, які надходять за телефоном «102» [41], або за допомогою інших засобів зв'язку до Національної поліції України». Для запису повідомлень використовується цифровий багатоканальний реєстратор мовленнєвої інформації з вмонтованим автоматичним визначником номерів телефонів та таксофонів. Запис на реєстратор виконується цілодобово з усіх робочих місць уповноважених працівників чергової служби та ситуаційних центрів органів поліції.

### **ІІІ «Адміністративне правопорушення»**

Інформаційна підсистема «Адміністративне правопорушення» ІПП містить відомості про вчинені адміністративні правопорушення, окрім правопорушень, пов'язаних з корупцією.

В дану підсистему інформацію вводять працівники органів Національної поліції, СУ, УВБ, УБЗПТЛ, УПД. Доступ до перегляду інформації мають всі авторизовані користувачі органів Національної поліції.

Ведення ІП «Адміністративне правопорушення» регламентує наказ МВС від 04.07.2016 № 595 «Про затвердження Інструкції з автоматизованого обліку адміністративних правопорушень» [35].

Обліку в ІП «Адміністративне правопорушення» (ІП «АПРА») підлягають відомості щодо зареєстрованих адміністративних правопорушень, осіб, які їх учинили, та результати розгляду цих правопорушень, окрім адміністративних корупційних правопорушень [35]. Відомості щодо зареєстрованих кримінальних та адміністративних корупційних правопорушень, осіб, які їх учинили, та результати розгляду цих правопорушень у судах підлягають обліку у ІП «Корупція».

Відомості щодо адміністративних протоколів, складених за порушення Правил дорожнього руху, уносяться підрозділами Патрульної поліції.

### **Інформаційна підсистема «Затримані та доставлені» ІПП**

У інформаційній підсистемі «Затримані та доставлені» ведеться облік: осіб, яких було доставлено до відділів, відділень поліції або затримано за підозрою в учиненні правопорушень (кримінальних чи адміністративних), щодо випадків адміністративного затримання осіб працівниками підрозділів Національної поліції або затримання згідно з дорученнями правоохоронних органів, або затримання осіб органами досудового розслідування, а також обліковується інформація про надання затриманим особам безоплатної вторинної правової допомоги [22].

Відомості до ІП «Затримані та доставлені» уносяться та корегуються тільки авторизованими користувачами – працівниками ЧЧ підрозділу ІП, за якими наказом закріплені функціональні обов'язки щодо формування зазначеної ІП, згідно з загальним порядком формування інформаційних ресурсів ІПП.

### **ІІІ «Гарпун»**

**Метою ІІІ "Гарпун" є:**

об'єднання інформації про розшук ТЗ та номерних знаків в єдиному інформаційному просторі з використанням сучасних інформаційних технологій, комп'ютерного та телекомунікаційного обладнання;

забезпечення оперативного реагування та прийняття управлінських рішень посадовими особами органів (підрозділів) поліції щодо розшуку ТЗ та номерних знаків;

моніторинг тимчасових потоків даних про номерні знаки, що надходять із систем відеофіксації, на предмет їх розшуку, одночасного перебування на різних ТЗ (номерні знаки - двійники), використання номерних знаків, що за даними Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ України (ЄДР МВС) знищено;

забезпечення взаємодії з державними та приватними виконавцями під час розшуку ТЗ боржника у виконавчому провадженні.

**Облік об'єктів в ІІІ "Гарпун" ведеться за такими категоріями:**  
орієнтування про незаконне заволодіння ТЗ;  
орієнтування про залишення ТЗ місця дорожньо-транспортної пригоди;  
орієнтування про залишення ТЗ місця вчинення іншого правопорушення;  
орієнтування оперативне про ТЗ;  
евакуйовані ТЗ;

розшук ТЗ у зв'язку із незаконним заволодінням;  
розшук ТЗ, що залишив місце дорожньо-транспортної пригоди;  
розшук ТЗ за іншими кримінальними правопорушеннями;  
розшук ТЗ боржника державним виконавцем;  
розшук ТЗ боржника приватним виконавцем;  
розшук викраденого номерного знака;  
розшук втраченого номерного знака;  
знищені номерні знаки [22].

### **ІІІ «Пізнання»**

Ведення обліків ІІІ „Пізнання» здійснюється відповідно до вимог законодавства, які регламентують в підрозділах Національної поліції організацію розшуку безвісно зниклих осіб, осіб, які не можуть надати про себе відомості в силу хвороби або респітнього віку, встановлення особи невідізнаних трупів та інших категорій осіб, що розшуковуються;

Обліку в ІІІ «Пізнання» підлягають відомості щодо безвісно зниклих осіб, невідізнаних трупів, осіб, які не можуть надати про себе відомості в силу хвороби або респітнього віку, та інших категорій осіб, що розшуковуються.

Інформаційна підсистема введена у Інформаційний портал НІІ наказом НІІУ від 17.05.2019 № 474 «Про заходи щодо підвищення ефективності розшукової роботи» [42].

### **Інформаційна підсистема «Річ» ІІІІ**

Обліку в ІІІ «Річ» підлягають відомості щодо речей, викрадених, вилучених з ознаками підробки, заборонених або обмежених в обороті у фізичних осіб, безгосподарних, що знайдено або вилучено із камер схову вокзалів, портів, аеропортів, зданих до підрозділу НІІ, які мають індивідуальні заводські (фабричні) номери.

Інформаційна підсистема введена у Інформаційний портал НІІ наказом НІІУ від 12.06.2018 № 586 «Про заходи щодо ефективного ведення автоматизованого обліку викрадених, вилучених речей, цінностей та іншого майна» [40].

### **Інформаційна підсистема «Втрачені документи» ІІІІ**

Обліку в ІІІ «Втрачені документи» підлягають відомості щодо викрадених, утрачених документів (бланків документів), паспортних документів померлих громадян України, не зданих до органів ДМС, паспортних документів визнаних недійсними, паспортних документів осіб, які знаходяться в розшуку, документи щодо транспортних засобів, документи з ознаками підробки, цінні папери, банківські документи та до-

кументи страхування які мають індивідуальні заводські (фабричні) номери.

Інформаційна система «Втрачені документи» регламентує діяльність відповідно до наказу НПУ від 12.06.2018 № 585 «Про заходи щодо ефективного ведення автоматизованого обліку викрадених, утрачених, вилучених документів» [39].

### **Інформаційна підсистема «Затримання адміністративне» ІПНП**

Обліку ІП «Адміністративне затримання» підлягають відомості:

- щодо складених протоколів про адміністративне затримання;
- щодо осіб, які підлягали адміністративному затриманню [22].

### **Інформаційна підсистема ІП «Точки інтересів» ІПНП.**

В інформаційній підсистемі ведеться облік кримінологічно значимих об'єктів (церкви, ломбарди, питні заклади тощо) із застосуванням інтерактивної карти їх розміщення.

Ведення цієї підсистеми ІПНП регламентується дорученням НПУ від 29.01.2019 № 137/02/14-2019 «Про віднесення об'єктів транспортної інфраструктури до підсистеми «Точки інтересів» інформаційно-телекомунікаційної системи ІПНП» [15].

Розглянемо порядок формування інформаційної підсистеми «Точки інтересів» інформаційно - телекомунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України».

Методичні рекомендації щодо порядку формування інформаційної підсистеми «Точки інтересів» інформаційно-телекомунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України» (далі - методичні рекомендації) є посібником користувача. Ці методичні рекомендації роз'яснюють порядок внесення інформації щодо розміщення об'єктів на мапі до інформаційної підсистеми «Точки інтересів» інформаційно-телекомунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України» (ІП «Точки інтересів» ІТС ІПНП) для подальшого використання у роботі підрозділами Національної поліції України.

### **ІП «Домашній арешт»**

Обліку в ІП „Домашній арешт» підлягають особи, щодо яких підрозділами Національної поліції України здійснюється виконання ухвал слідчого судді, суду про обрання запобіжного заходу у вигляді домашнього арешту та про зміну раніше обраного запобіжного заходу на запобіжний захід у вигляді домашнього арешту та щодо яких працівниками підрозділу НП здійснюється контроль за їх поведінкою [22].

**В електронній картці ІП «Домашній арешт» зазначаються такі**

**ВІДОМОСТІ:**

- час поставлення на облік підозрюваного, обвинуваченого;
- особисті дані особи (прізвище, ім'я, по батькові, дата, місце народження, громадянство, серія, номер документа, що посвідчує особу, місце проживання або перебування);
- адреса житла, яке підозрюваному, обвинуваченому забороняється залишати, номер телефону;
- найменування суду, прізвище, ім'я, по батькові судді, слідчого судді, який постановив ухвалу, дата, номер ухвали;
- найменування органу досудового розслідування (суду), прізвище, ім'я, по батькові, номер телефону слідчого, який здійснює досудове розслідування, або судді, яким здійснюється судове провадження;
- номер кримінального провадження за Єдиним реєстром досудових розслідувань, стаття Кримінального кодексу України, яка передбачає покарання за злочин, у вчиненні якого підозрюється або обвинувачується особа, коротка фабула кримінального правопорушення [22].

**Інформаційна підсистема «Єдиний облік» ІПП.**

У даній системі містяться відомості про отримані телефонні повідомлення на спецлінію «102», які у подальшому автоматично завантажені до ІП «Єдиний облік». Формується оперативними черговими органів Національної поліції та відповідальними від структурних підрозділів ГУНП за напрямками діяльності. Вона призначена для обробки відомостей під час прийняття та реєстрації заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події.

Ведення інформаційної підсистеми «Єдиний облік» регламентується наказом МВС від 14.06.2019 № 508 «Про затвердження Інструкції з формування та ведення інформаційної підсистеми «Єдиний облік» інформаційно-телекомунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України» [36].

Метою інформаційної підсистеми «Єдиний облік» є:

- об'єднання інформації щодо заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події від фізичних або юридичних осіб, що надійшли до органів поліції, в єдиному інформаційному просторі з використанням сучасних інформаційних технологій, комп'ютерного та телекомунікаційного обладнання;
- забезпечення контролю за додержанням законності під час прийняття та реєстрації заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події;
- моніторинг стану оперативної обстановки в державі, виявлення районів зростання правопорушень для раціональної розстановки і

маневрування силами та засобами органів поліції;

- забезпечення інформаційно-аналітичної підтримки діяльності поліції, спрямованої на запобігання та розкриття правопорушень;
- встановлення зв'язків між даними, що мають значення для кримінального провадження та справ про адміністративні правопорушення;
- формування статистичної звітності про результати роботи та дотримання законності органами (підрозділами) поліції під час реєстрації та розгляду заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події [36].

Формування інформаційної підсистеми «Єдиний облік» здійснюється за допомогою програмно-технічних засобів системи «ІПНП».

Облік об'єктів в інформаційної підсистеми «Єдиний облік» ведеться за такими категоріями:

- заяви і повідомлення про кримінальні правопорушення та інші події;
- учасники кримінального правопорушення та іншої події;
- речі, документи та майно, пов'язані з учиненням правопорушення та іншою подією [36].

### **Інформаційна підсистема ІІІ «Постанови виконавчого провадження» ІПНП**

Інформаційна підсистема ІІІ «Органи» Інформаційного порталу Національної поліції узагальнює відомості про постанови державних виконавців щодо обмеження прав боржників у керуванні транспортними засобами та користуванні зареєстрованою зброєю.

Ведення обліку інформаційної підсистеми «Органи» здійснюється автоматично відповідно до вимог наказу МВС, МінЮст України від 31.01.2018 № 64/261/5 «Про затвердження Порядку взаємодії Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України та органів і осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» [37].

### **Інформаційна підсистема ІІІ «Коронавірус» ІПНП**

Інформаційна підсистема ІІІ «Коронавірус» Інформаційного порталу Національної поліції веде облік відомостей щодо ймовірних місць перебування (проживання) осіб, які повернулись до України через пункти перетину державного кордону та щодо яких є підозра у зараженні або підстави зараження респіраторною хворобою COVID-19.

Ведення цієї інформаційної підсистеми ІПНП регламентується дорученням МВС України від 17.03.2020 № 29/09 «Про невідкладні заходи

з організації протидії поширенню гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» [13].

### **Інформаційна підсистема «ДТП» ІПП**

ІП «ДТП» – облік відомостей про зареєстровані дорожньо-транспортні пригоди всіх категорій (без постраждалих, з постраждалими та унаслідок яких загинули люди).

Введення та перегляд інформації – УПП, відповідальні в органах НП, СУ додатково перегляд – СІП та доступ по заявкам ОНП, УОАЗОР, УПД, УКР, СУ ГУНП.

Ведення системи регламентується наказом НПУ від 15.06.2016 № 509 «Про ведення обліку дорожньо-транспортних пригод» та Правилами ведення обліку дорожньо-транспортних пригод [38; 56] .

### **Інформаційна підсистема «Драгер» ІПП**

ІП «Драгер» – облік спеціальних технічних засобів, якими здійснюється проведення огляду водіїв транспортних засобів на стан алкогольного сп'яніння, осіб, які тестуються на стан алкогольного сп'яніння, та результатів такого тестування.

Введення та перегляд інформації в підсистемі – УПП, УПД, ГРПП через планшетні пристрої.

Введення ІП «Драгер» на підставі листа ДІП КП «102» від 10.02.2017 № 27/01/9-773 [31].

### **Інформаційна підсистема «Затримані транспортні засоби» ІПП**

ІП «Затримані транспортні засоби» – облік відомостей про транспортні засоби, які доставлені (евакуйовані) до спеціальних майданчиків.

Введення та перегляд інформації – поліцейські УПП, ГРПП [22].

### **Інформаційна підсистема «Місця зберігання авто» ІПП**

ІП «Місця зберігання авто» – облік відомостей про спеціальні майданчики для зберігання транспортних засобів, які було евакуйовано у зв'язку із порушенням Правил дорожнього руху.

Введення та перегляд інформації – поліцейські УПП, ГРПП [22].

### **Інформаційна підсистема «Патрулі» ІПП**

ІП «Патрулі» – реєстрація даних про всі патрульні наряди поліції.

Введення – УІАП, відповідальні по ОНП, підрозділам поліції особливого призначення, перегляд УПП, УПД, УОАЗОР, ОНП)

Введена в дію на підставі СТ НПУ від 28.01.2020 № 1167/04/25-2020 «Про внесення змін до логічних умов створення та реєстрації на-

рядів поліції в ІПНП» [22].

### **Інформаційна підсистема «Логістичні пристрої» ІПНП**

ІП «Логістичні пристрої» – реєстрація даних про планшетні комп'ютери та GPS-пристрої, які використовуються патрульними нарядами.

Введення інформації – УІАП ГУНП [22].

### **Інформаційна підсистема «Облік GPS-пристроїв» ІПНП**

ІП «Облік GPS-пристроїв» – облік GPS-трекерів та транспортних засобів, на яких вони встановлені.

Введення – УІАП ГУНП, перегляд – користувачі, які працюють з електронною мапою та мають відповідний доступ.

Регламентується дорученням НПУ від 18.10.2019 № 11788/01/27-2019 [14].

### **Інформаційна підсистема АРМ «Диспетчер» ІПНП**

АРМ «Диспетчер» – система для призначення завдань нарядам поліції для обслуговування подій, кримінальних правопорушень, а також службових завдань.

Користування – УОАЗОР, УПД, УПО, ОНП [22; 66].

### **Інформаційна підсистема АРМ «ЦУНАМІ-монітор» ІПНП**

АРМ «ЦУНАМІ-монітор» – виведення в режимі реального часу повідомлень про скоєні правопорушення та події на території області, що введені до ІП «Повідомлення 102».

Користування – служби ГУНП, працівники чергових служб відділів поліції [22; 66].

**Основними інформаційними базами даних та інформаційними підсистемами для дільничних офіцерів поліції є наступні.**

### **Інформаційна підсистема «Особа» ІПНП**

Особливості діяльності дільничних офіцерів поліції щодо використання цієї ІП є наступне.

Інформація про осіб, яких визнано судом винними та щодо яких вирок суду не пов'язаний з позбавленням волі, підлягає поставленню на облік службою дільничних інспекторів поліції відповідно до діючих нормативних актів за напрямком діяльності.

Особи, які повернулись з місць позбавлення волі, ставляться на облік з категорією раніше судимий».

Категорія обліку «формальний нагляд» проставляється в одній

електронній картці тільки разом з категорією «раніше судимий» [22].

Категорія обліку «адміністративний нагляд» проставляється в одній електронній картці тільки разом з категорією «раніше судимий» у разі встановлення адміністративного нагляду в місцях позбавлення волі.

У разі встановлення адміністративного нагляду за ініціативою підрозділу НП виставляється окрема картка із зазначеною категорією, при цьому обов'язково знімається категорія „формальний нагляд». Підставою для поставлення на облік у цьому випадку є постанова суду. Реквізит „номер документу» є номером постанови суду, дата категорії є датою встановлення адміністративного нагляду.

У разі закінчення терміну адміністративного нагляду, якщо судимість при цьому не погашено, категорія „адміністративний нагляд» знімається. У електронній картці з категорією „раніше судимий» проставляється категорія „формальний нагляд».

У випадку погашення (зняття) судимості, категоріями «формальний нагляд» або «адміністративний нагляд» знімається з обліку одночасно з категорією «раніше судимий».

Особа, яка звільнилася з місць позбавлення волі та не прибула в установлені строки до обраного місця проживання, обліку в ІІ не підлягає (до встановлення місцезнаходження вказаної особи) [22].

### **Інформаційна підсистема ІІ «Паспорт поліцейської дільниці» ІІІІІ**

Інформаційна підсистема «Паспорт поліцейської дільниці» Інформаційного порталу Національної поліції містить відомості щодо поліцейських дільниць, їх характеристик та закріплених працівників [22].

Дана система ведеться виключно підрозділами дільничних офіцерів поліції, Управління превентивної діяльності ГУНП.

Інформаційна підсистема «Паспорт поліцейської дільниці» Інформаційного порталу Національної поліції введена у дію відповідно доручення НПУ від 22.11.2019 № 13427/01/20-2019 «Про впорядкування діяльності поліцейських дільниць та наповнення інформаційної підсистеми «Паспорт поліцейської дільниці» [55].

Інформаційна підсистема містить інформацію щодо поліцейських дільниць, їх характеристик та закріплених працівників і призначені для подальшого використання у роботі підрозділами Національної поліції України.

ІІ «Паспорт дільниці» поділяється на дві складові частини для введення інформації: «Паспорт»(інформація про номер дільниці, підрозділ, дату наказу про створення дільниці та межі дільниці) та «Закріплення працівників» (інформація про дільничних офіцерів поліції, які

закріплені за даними дільницями) [55].

**Працівники підрозділів ювенальної превенції** використовують у своїй діяльності Єдину інформаційна система МВС, про взяття на профілактичний облік та зняття з профілактичного обліку дітей, щодо яких заведено ОПС [72]. Підрозділи ювенальної превенції здійснюють профілактичний облік дітей, тобто комплекс заходів із взяття на облік, наповнення та підтримання в актуальному стані баз даних, що входять до єдиної інформаційної системи МВС, стосовно дітей, щодо яких здійснюється профілактична робота.

З метою здійснення заходів індивідуальної профілактики щодо дитини поліцейський підрозділу ЮП заводить обліково-профілактичну справу (ОПС) та вносить відомості про взяття на профілактичний облік до відповідної інформаційної підсистеми, що входить до єдиної інформаційної системи МВС, дітей, щодо яких поліцейські ЮП здійснюють профілактичну роботу [72], яка включає:

- проведення ознайомлювальних, попереджувальних і виховних бесід з дитиною за місцем проживання, навчання або роботи не рідше одного разу на місяць;

- проведення ознайомлювальних, попереджувальних бесід з батьками дитини, її законними представниками, членами сім'ї з метою усунення причин і умов, які спонукали до вчинення адміністративного чи кримінального правопорушення;

- складання плану заходів з індивідуальної профілактики на основі вивчення матеріалів характеристик, індивідуально-психологічних особливостей дитини;

- відвідування за місцем проживання дитини для з'ясування умов проживання, а також чинників, які можуть негативно впливати на неї та спонукати до вчинення адміністративних і кримінальних правопорушень;

- вжиття інших профілактичних заходів, передбачених законодавством України [72].

Взяттю на профілактичний облік підлягає дитина:

- 1) засуджена до покарання, не пов'язаного з позбавленням волі;

- 2) звільнена за рішенням суду від кримінальної відповідальності із застосуванням примусових заходів виховного характеру без поміщення до школи або професійного училища соціальної реабілітації для дітей, які потребують особливих умов виховання;

- 3) звільнена зі спеціальної виховної установи;

- 4) вчинила домашнє насильство в будь-якій формі (дитина-кривдник), передбачене статтею 173<sup>2</sup> Кодексу України про адміністративні правопорушення, а також щодо якої винесено терміновий забо-

ронний припис чи виданий обмежувальний припис;

5) яка впродовж року два і більше разів була притягнута до адміністративної відповідальності;

6) яка впродовж року два і більше разів самовільно залишала сім'ю, навчально-виховний заклад чи спеціальну установу для дітей;

7) яка вчинила булінг (цькування) учасника освітнього процесу [72].

3. Підставами для взяття дитини на профілактичний облік є:

1) вирок (постанова) суду, що набрав(ла) законної сили, про застосування до дитини покарання, не пов'язаного з позбавленням волі;

2) рішення суду про звільнення дитини від кримінальної відповідальності із застосуванням примусових заходів виховного характеру, крім випадків, коли дитину направляють до школи або професійного училища соціальної реабілітації для дітей, які потребують особливих умов виховання;

3) довідка про звільнення зі спеціальної виховної установи для дітей;

4) матеріали, які підтверджують факт вчинення дитиною домашнього насильства (копія термінового заборонного чи обмежувального припису, постанови суду щодо притягнення до адміністративної відповідальності за статтею 173<sup>2</sup> Кодексу України про адміністративні правопорушення);

5) рапорт поліцейського підрозділу ЮП про дитину, яка впродовж року два і більше разів притягалася до адміністративної відповідальності, з долученням копій постанов суду про притягнення до адміністративної відповідальності;

6) рапорт поліцейського підрозділу ЮП щодо виявлення дитини, яка впродовж року два і більше разів самовільно залишала сім'ю, навчально-виховний заклад чи спеціальну установу для дітей, з долученням витягів з Єдиного обліку заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події щодо зареєстрованих фактів безвісного зникнення дитини;

7) копія постанови суду щодо притягнення до адміністративної відповідальності за статтею 173<sup>4</sup> Кодексу України про адміністративні правопорушення дитини чи батьків або осіб, які їх замінюють [24].

За наявності підстав для взяття дитини на профілактичний облік поліцейський підрозділу ЮП у триденний строк виносить постанову про взяття на профілактичний облік дитини та заведення обліково-профілактичної справи, яку затверджує начальник територіального (відокремленого) підрозділу ГУНП.

ОПС реєструється в журналі реєстрації обліково-профілактичних

справ дітей, взятих на профілактичний облік, який ведеться в електронній формі [72].

ОПС містить: прізвище, ім'я, по батькові, дату народження дитини, адресу її проживання, а також документи, передбачені у пункті 6 цього розділу.

Під час заведення ОПС поліцейський підрозділу ЮП зобов'язаний повідомити дитину, її батьків чи інших законних представників про взяття дитини на профілактичний облік, провести ознайомлювальну бесіду і роз'яснити умови перебування на обліку в поліції, за результатами якої дитина та її батьки чи інші законні представники ставлять свій підпис у повідомленні [72].

Про взяття дитини на профілактичний облік і заведення ОПС поліцейський підрозділу ЮП письмово повідомляє відповідний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, а про дитину, узятую на профілактичний облік відповідно до підпунктів 5 або 7 пункту 2 цього розділу - також відповідну службу у справах дітей [72].

До ОПС долучаються такі документи:

- постанова про взяття на профілактичний облік дитини та заведення ОПС;
- копія повідомлення дитини, її батьків, інших законних представників про взяття дитини на профілактичний облік;
- матеріали, що містять відомості про підстави взяття на профілактичний облік;
- характеристики з місця проживання, навчання або роботи дітей;
- копія повідомлення для відповідної служби у справах дітей про взяття дитини на профілактичний облік;
- план заходів індивідуальної профілактики (додаток 4), до якого можуть вноситися корегування за умов зміни інформації про дитину;
- копія постанови про оголошення в розшук дитини, яка перебуває на профілактичному обліку, як такої, що безвісти зникла або перебувається від органів досудового розслідування, слідчого судді, суду чи ухиляється від відбуття кримінального покарання;
- постанова про зняття (зміну) з профілактичного обліку дитини та закриття обліково-профілактичної справи;
- інші документи щодо проведеної профілактичної роботи з дитиною та її результатів [72].

Поліцейський підрозділу ЮП вносить інформацію до відповідної інформаційної підсистеми бази даних, що входить до єдиної інформаційної системи МВС, про взяття на профілактичний облік та зняття з профілактичного обліку дітей, щодо яких заведено ОПС.

Відомості про дитину (прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, адреса проживання, номер і дата заведення ОПС, категорія обліку) поліцейський підрозділу ЮП протягом доби після заведення ОПС вносить до електронної картки інформаційної підсистеми. Категорія обліку проставляється відповідно до розмежувань, зазначених у довіднику електронної картки.

Якщо категорія профілактичного обліку дитини змінюється, поліцейський підрозділу ЮП упродовж доби вносить відповідні корективи до електронної картки.

На автоматизованому обліку дитина перебуває лише за однією категорією обліку, ступінь пріоритетності якої визначається поліцейським підрозділу ЮП за принципом - кримінальне правопорушення поглинає адміністративне правопорушення.

Якщо однією з категорій є «домашнє насильство», зберігаються дві категорії обліку [72].

У разі зміни дитиною, яка перебуває на профілактичному обліку, місця фактичного проживання поліцейський ЮП повідомляє про це орган поліції, на території обслуговування якого проживатиме дитина. Після одержання відповідної інформації щодо прибуття дитини до нового місця проживання поліцейський ЮП надсилає до органу поліції, на території обслуговування якого проживатиме дитина, ОПС для подальшого здійснення заходів індивідуальної профілактики щодо дитини. Після одержання інформації про отримання ОПС та взяття дитини на облік за новим місцем проживання поліцейський ЮП вносить відповідну інформацію до журналу реєстрації ОПС дітей, взятих на профілактичний облік.

У разі переїзду дитини за кордон або на тимчасово окуповану територію, якщо з моменту переїзду минув рік, профілактичний облік автоматично припиняється [72].

Ведення ОПС контролюють:

начальник підрозділу превентивної діяльності територіального (відокремленого) підрозділу ГУНП або його заступник - один раз на квартал;

начальник підрозділу ЮП ГУНП - один раз на півроку.

Профілактичний облік дітей із заведенням ОПС триває строком один рік з моменту взяття на облік, якщо інше не передбачено вироком суду, який набрав законної сили.

Підставами для зняття дитини з профілактичного обліку є:

- 1) досягнення нею 18-річного віку;
- 2) закінчення строку покарання, визначеного вироком суду;
- 3) набрання законної сили вироком суду щодо призначення пока-

рання у вигляді позбавлення волі;

4) рішення суду про визнання дитини в установленому законом порядку померлою чи безвісно відсутньою або отримання офіційного документа про смерть дитини;

5) відсутність випадків вчинення домашнього насильства впродовж року після останнього такого факту;

6) відсутність випадків вчинення адміністративного та/або кримінального правопорушення впродовж року з моменту взяття на облік;

7) відсутність випадків самовільного залишення сім'ї, навчально-виховного закладу чи спеціальної установи для дітей упродовж року з моменту взяття на облік;

8) обрання стосовно дитини, яка перебуває на обліку, запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою;

9) відсутність випадків вчинення булінгу (цькування) впродовж року після останнього такого факту [72].

За наявності підстав для зняття дитини з профілактичного обліку поліцейський підрозділу ЮП протягом однієї доби:

вносить постанову про зняття (зміну) з профілактичного обліку дитини та закриття ОПС, яку затверджує начальник територіального (відокремленого) підрозділу ГУНП;

вносить відповідні корективи до електронної картки інформаційної підсистеми бази даних, що входить до єдиної інформаційної системи МВС, із обранням підстави зняття (зміни) відповідно до довідника електронної картки;

письмово повідомляє батьків, законних представників, інші органи і служби, які раніше були інформовані про взяття дитини на профілактичний облік [72].

Закриті ОПС зберігаються в територіальних (відокремлених) підрозділах ГУНП протягом двох років, після чого знищуються. Після знищення ОПС працівники, які виконали цю роботу, затверджують факт знищення підписами в акті, а в журналі реєстрації ОПС узятих на профілактичний облік дітей роблять відмітки про знищення справ із зазначенням номера акта і дати його реєстрації [72].

**Єдиний державний реєстр випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі.**

Згідно Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» Єдиний державний реєстр випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі - це автоматизована інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для збирання, реєстрації, накопичення, зберігання, адаптування, зміни, поновлення, використання, поширення (розповсюдження, реалізації, передачі), знеособлення і зни-

щення визначених цим Законом даних про випадки домашнього насильства та насильства за ознакою статі [68].

Реєстр ведеться з метою:

1) захисту життєво важливих інтересів постраждалих осіб, зокрема постраждалих дітей;

2) попередження повторних випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі;

3) забезпечення здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

4) надання комплексної та своєчасної допомоги постраждалим особам суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

5) обліку випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі;

6) координації діяльності суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі [68].

До Реєстру вносяться відомості (окремо за кожним випадком насильства) про:

1) працівника суб'єкта, що здійснює заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, або суб'єкта, що здійснює заходи у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі, який вніс відомості про випадок насильства до Реєстру або відкоригував їх (дата внесення; прізвище, ім'я, по батькові; посада; номер контактного телефону; найменування та адреса відповідного суб'єкта);

2) особу, яка повідомила про вчинення насильства (прізвище, ім'я, по батькові; число, місяць, рік народження; місце проживання; номер контактного телефону), - за згодою, наданою у порядку, визначеному частиною четвертою цієї статті;

3) постраждалу особу (прізвище, ім'я, по батькові; число, місяць, рік народження; стать; громадянство; місце проживання; місце навчання та/або місце роботи; номер контактного телефону) - за згодою, наданою у порядку, визначеному частиною четвертою цієї статті;

4) кривдника (прізвище, ім'я, по батькові; число, місяць, рік народження; стать; громадянство; місце проживання; місце навчання та/або місце роботи; номер контактного телефону) та про характер відносин між кривдником і постраждалою особою, у тому числі відповідно до статті 3 цього Закону;

5) випадок домашнього насильства, насильства за ознакою статі

(дата вчинення; місце вчинення; форма домашнього насильства; вид шкоди чи страждань, завданих внаслідок насильства за ознакою статі; короткий опис);

б) потреби постраждалої особи;

7) суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, або суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі, у зв'язку з виявленням випадку насильства (найменування; повноваження; місцезнаходження та номер контактного телефону (крім спеціалізованих служб підтримки));

8) вичерпний перелік заходів, здійснених у зв'язку з виявленням випадку насильства, та їх результат [68].

Згода на внесення персональних даних про особу, яка повідомила про вчинення насильства, або про постраждалу особу надається відповідною особою з дотриманням вимог Закону України «Про захист персональних даних» [118].

У разі якщо зазначена особа є дитиною, така згода надається її батьками або іншими законними представниками, а якщо батьки (інші законні представники дитини) є кривдниками або ухиляються від захисту прав та інтересів дитини, - органом опіки та піклування. У разі якщо зазначена особа є недієздатною, така згода надається її законним представником, а якщо її законний представник є кривдником або ухиляється від захисту прав та інтересів недієздатної особи, - органом опіки та піклування [68].

Персональні дані про особу, яка повідомила про вчинення насильства, зберігаються у Реєстрі протягом одного року з дня надходження відповідної інформації про вчинення насильства.

Персональні дані про постраждалу особу зберігаються у Реєстрі протягом трьох років з дня вчинення домашнього насильства чи насильства за ознакою статі.

Персональні дані про кривдника зберігаються у Реєстрі [68]:

1) у разі відсутності кримінального провадження стосовно кривдника у зв'язку з вчиненням домашнього насильства, насильства за ознакою статі або інших форм насильства стосовно постраждалої особи, рішення суду про застосування обмежувального припису або накладення адміністративного стягнення, вироку суду про визнання кривдника винуватим за вчинення домашнього насильства чи насильства за ознакою статі або інших форм насильства стосовно постраждалої особи, що набрали законної сили, - протягом року з дня надходження відповідної інформації про вчинення насильства;

2) у разі виправдувального вироку суду, що набрав законної сили,

- до часу набрання чинності відповідним рішенням суду;

3) у разі порушення кримінального провадження стосовно кривдника у зв'язку з вчиненням домашнього насильства чи насильства за ознакою статі або інших форм насильства стосовно постраждалої особи - протягом періоду розслідування кримінального провадження;

4) у разі ухвалення рішення суду, що набрало законної сили, про застосування обмежувального припису або накладення адміністративного стягнення - протягом трьох років з дня набрання чинності відповідним рішенням суду;

5) у разі винесення вироку суду, що набрав законної сили, про визнання кривдника винуватим за вчинення домашнього насильства чи насильства за ознакою статі або інших форм насильства стосовно постраждалої особи з відбуванням покарання - протягом десяти років з дня закінчення строку відбування покарання;

6) у разі винесення вироку суду, що набрав законної сили, про визнання кривдника винуватим за вчинення домашнього насильства чи насильства за ознакою статі або інших форм насильства стосовно постраждалої особи без відбування покарання - протягом десяти років з дня набрання чинності відповідним рішенням суду [68].

У разі спростування факту вчинення насильства, а також після закінчення строку зберігання у Реєстрі персональних даних такі дані підлягають видаленню або знищенню в порядку, встановленому законом.

Формування Реєстру здійснюється окремо за кожним випадком домашнього насильства, насильства за ознакою статі шляхом внесення до нього відповідної інформації.

Відомості до Реєстру (крім відомостей про кривдника) вносяться усіма суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, або суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі (крім громадян України, іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах) [68].

Відомості про кривдника вносяться до Реєстру:

1) відповідальними структурними підрозділами місцевих державних адміністрацій, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству або у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

2) відповідальними виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству або у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

3) уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України [68].

Відомості про кривдника вносяться до Реєстру у разі наявності обґрунтованої підозри вчинення ним насильства, зокрема після підтвердження такого факту шляхом проведення перевірки відповідної інформації згідно з порядком взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, та/або порядком взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі, затвердженими Кабінетом Міністрів України [68].

Доступ до Реєстру надається [68]:

1) працівникам спеціально уповноважених органів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, до посадових обов'язків яких відносяться запобігання та протидія домашньому насильству, насильству за ознакою статі;

2) уповноваженим особам (координаторам) з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі місцевих державних адміністрацій та сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад;

3) працівникам відповідальних структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій та відповідальних виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

4) працівникам уповноважених підрозділів органів Національної поліції України;

5) працівникам служб у справах дітей - у частині випадків насильства, в яких кривдниками або потерпілими особами є діти [68].

Доступ відповідних працівників до Реєстру здійснюється з використанням електронного цифрового підпису, сумісного з програмним забезпеченням цього Реєстру.

Держателем Реєстру є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Адміністратором Реєстру є державне підприємство, визначене центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, що належить до сфери його управління, здійснює заходи із створення, впровадження і супроводження програмного забезпечення Реєстру, відповідає за його технічне і технологічне забезпечення, збереження та захист даних Ре-

естру, здійснює технічні і технологічні заходи з надання, блокування та анулювання доступу до Реєстру, організовує та проводить навчання щодо роботи з Реєстром [68].

Сукупність відомостей про фізичних осіб (персональні дані), що містяться в Реєстрі, є інформацією з обмеженим доступом. Обробка цих відомостей здійснюється з дотриманням вимог Закону України «Про захист персональних даних».

Порядок формування, ведення та доступу до Реєстру визначається Кабінетом Міністрів України [116].

Цей Порядок визначає процедуру формування, ведення та доступу до Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі).

Реєстр - автоматизована інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для збирання, реєстрації, накопичення, зберігання, адаптування, зміни, поновлення, використання, поширення (розповсюдження, реалізації, передання), знеособлення і знищення визначених Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» даних про випадки домашнього насильства та насильства за ознакою статі (насильство) [116].

Метою формування та ведення Реєстру є [116]:

- захист життєво важливих інтересів постраждалих осіб, зокрема дітей;
- запобігання повторним випадкам насильства;
- забезпечення здійснення заходів у сфері запобігання та протидії насильству;
- облік випадків насильства, узагальнення та аналіз інформації про насильство;
- надання комплексної та своєчасної допомоги постраждалим особам суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству, визначеними статтею 6 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» та статтею 7<sup>1</sup> Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»;
- координація діяльності суб'єктів шляхом оптимізації інформаційної взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству [116].

Держателем Реєстру є Мінсоцполітики, яке здійснює [116]:

- розроблення нормативно-правової бази для функціонування Реєстру та його методичне забезпечення;
- організацію взаємодії між інформаційними системами Мінсоцполітики, МВС, Офісу Генерального прокурора, ДСА, уповноважених органів з питань пробації та інформаційними системами інших центра-

льних органів виконавчої влади з питань запобігання та протидії насильству [116].

Держатель Реєстру має право отримувати від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності та підпорядкування, громадських формувань, інших органів та установ, на які покладаються функції із здійснення заходів у сфері запобігання та протидії насильству, інформацію та документи, необхідні для забезпечення належного формування та ведення Реєстру. Документи та інформація, що містять персональні дані, надаються на підставах та в порядку, які визначені Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» [68].

Адміністратором Реєстру є державне підприємство, визначене Мінсоцполітики, що належить до сфери його управління, яке [116]:

- здійснює заходи із створення, впровадження, супроводження програмного забезпечення Реєстру;
- відповідає за технічне і технологічне забезпечення, збереження та захист даних Реєстру;
- здійснює технічні та технологічні заходи з надання, блокування та анулювання доступу до Реєстру, ведення обліку користувачів;
- забезпечує проведення перевірки дотримання дисципліни та системи безпеки, навчання щодо внесення даних і користування Реєстром [116].

Реєстраторами Реєстру є працівники суб'єктів, зазначених у абзаці другому частини шостої статті 16 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» [68], зокрема:

- працівники уповноважених структурних підрозділів Мінсоцполітики;
- уповноважені особи (координатори) з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі місцевих держадміністрацій та сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад;
- уповноважені особи районних, районних у м. Києві та Севастополі держадміністрацій, виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у місті (у разі їх утворення) рад, до функціональних обов'язків яких належить приймання та реєстрація заяв і повідомлень про вчинення насильства;
- працівники уповноважених підрозділів органів Національної поліції;
- працівники служб у справах дітей (у частині випадків насильства, в яких кривдниками або постраждалими особами є діти);

- керівники та уповноважені працівники центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді [68].

Суб'єкти інформування - суб'єкти, які інформують реєстраторів про факти надходження заяв (повідомлень) про насильство, ухвалення судових рішень щодо насильства, згідно з Порядком взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 р. № 658, для внесення відповідних даних до Реєстру [71].

Суб'єктами інформування є керівники та уповноважені працівники:

- центрів соціально-психологічної допомоги, притулків для постраждалих осіб, центрів медико-соціальної реабілітації постраждалих осіб, центрів надання соціальних послуг у громадах, притулків для дітей, центрів соціально-психологічної реабілітації дітей, інших закладів, установ та організацій, які надають соціальні послуги постраждалим особам;

- центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги;
- закладів освіти;
- установ (закладів) охорони здоров'я;
- уповноважених органів з питань пробації;
- органів прокуратури;
- судів [68].

Користувачами Реєстру є особи, які мають право ознайомлюватися з даними, що містяться в Реєстрі:

- працівники уповноважених структурних підрозділів Мінсоцполітики;

- працівники уповноважених структурних підрозділів Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій;

- заступники голів (координатори) з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі місцевих держадміністрацій та сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад;

- уповноважені особи районних, районних у м. Києві та Севастополі держадміністрацій, виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у місті (у разі їх утворення) рад, до функціональних обов'язків яких належать приймання та реєстрація заяв і повідомлень про вчинення насильства;

- працівники уповноважених підрозділів органів Національної поліції;

- працівники служб у справах дітей (у частині випадків насильства, в яких кривдниками або постраждалими особами є діти);
- уповноважені працівники центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді;
- судді [116].

До запровадження Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі реєстрація заяв і повідомлень про насильство, внесення інформації про заходи, вжиті суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству, визначеними статтею 6 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», до постраждалих осіб та кривдників, проводиться шляхом внесення відповідних відомостей до журналів реєстрації заяв (повідомлень) про вчинення насильства та узагальнення (зведення) даних журналів згідно з Порядком взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 р. № 658 [106].

### **ІІІ «Розшук»**

Ведення обліків ІІІ «Розшук» здійснюється відповідно до вимог законодавства, які регламентують в підрозділах НП організацію розшуку підозрюваних, обвинувачених (підсудних) осіб, які ухиляються від відбування покарання, безвісно зниклих та інших категорій осіб, які розшуковуються.

Обліку в ІІІ «Розшук» підлягають відомості щодо осіб, які переходять від органів влади, безвісно зниклих громадян.

Інформаційна підсистема введена у Інформаційний портал НП наказом НПУ від 11.08.2017 № 850 «Про заходи щодо підвищення ефективності розшукової роботи» [120].

Між Національною поліцією України та ПрАТ «Київстар» підписано Меморандум про співпрацю, відповідно до якого оператор телекомунікацій з метою розширення співробітництва щодо розшуку зниклих дітей у рамках проекту «Пошук дітей» та підтримуючи основні напрями дій, зазначених у Міжнародній конвенції про захист усіх осіб від насильницьких зникнень та інших європейських конвенціях, ратифікованих Україною, здійснює розсилку громадськості коротких текстових sms-повідомлень про дітей, які безвісно зникли.

#### **Електронна картка ІІІ «Пошук Дітей»**

Даний сервіс створено для організації розсилання СМС повідомлень про зниклу дитину на мобільні телефони, які перебували у радіусі

від 1000 до 3000 метрів від місця зникнення дитини на момент її зникнення [22].

30.08.2017 між Національною поліцією України та ПрАТ «Київстар» підписано Меморандум про співпрацю, відповідно до якого оператор телекомунікацій з метою розширення співробітництва щодо розшуку зниклих дітей у рамках проекту «Пошук дітей» та підтримуючи основні напрями дій, зазначених у Міжнародній конвенції про захист усіх осіб від насильницьких зникнень та інших європейських конвенціях, ратифікованих Україною, здійснює розсилку громадськості коротких текстових sms-повідомлень про дітей, які безвісно зникли [43].

Слідчий або уповноважена особа за його дорученням під час виїзду за кожним зареєстрованим фактом безвісного зникнення дитини після прийняття заяви про вчинене кримінальне правопорушення з урахуванням обставин події зникнення дитини приймає рішення щодо надсилення громадськості коротких текстових sms-повідомлень про дитину, яка безвісно зникла. В такому разі отримує письмову заяву (додаток) від заявника про надання дозволу на повну обробку персональних даних зниклої дитини, у тому числі дозвіл на передачу цих даних третім особам, та висвітлення їх у sms-повідомленнях, які надсилаються оператору телекомунікацій для оповіщення абонентів (згода) [22].

У письмовій згоді, яку підписує заявник, зазначаються такі обов'язкові для заповнення реквізити:

- повні анкетні дані заявника (прізвище, ім'я та по батькові, дата народження, адреса реєстрації та проживання, контактний номер телефону);
- родинний зв'язок (інше відношення) заявника стосовно зниклої дитини;
- дані документа, що посвідчили особу заявника; анкетні дані зниклої дитини (прізвище, ім'я та по батькові, дата та місце народження, громадянство);
- час, дата (період) та місце (адреса) зникнення;
- роз'яснення заявникові його прав та обов'язків у межах проекту «Пошук дітей» та посилання на інтернет-ресурс, на якому буде розміщуватися оголошення.

• Коротке текстове інтернет-посилання, що зазначається в кожному sms-повідомленні, погоджується з відповідним оператором телекомунікацій. Під ним оператором запрограмовується адреса посилання на створену спільноту з розшуку дітей у соціальній мережі Фейсбук [22].

Розроблення веб-сторінок у рамках проекту «Пошук дітей» здійснюється працівниками підрозділів ювенальної превенції ГУНП таким чином:

У соціальній мережі Фейсбук створюється службовий акаунт переважно під ім'ям керівника або одного з працівників територіального підрозділу ювенальної превенції. Від цього акаунту (за його допомогою) створюється сторінка під назвою «Розшук дітей ГУНП у \_\_\_\_\_ області» для розміщення інформації про дітей, які розшукуються виключно в регіоні та за сприянням операторів телекомунікацій (наразі це ПрАТ «Київстар»). Кожний територіальний підрозділ ювенальної превенції ГУНП реєструє та використовує свою окрему сторінку та її назву.

Адреса посилання за створеною сторінкою в розшуку дітей у соціальній мережі Фейсбук надається представникові оператора телекомунікацій для її подальшого програмування у коротке посилання (з метою зменшення тексту sms-повідомлення, яке надсилається громадянам). Зображення заставок сторінок з розшуку дітей є однаковими у всіх територіальних підрозділах ювенальної превенції ГУНП та погоджуються з підрозділом ювенальної превенції центрального органу управління поліції. Зареєстрований службовий акаунт та сторінка з розшуку дітей у соціальній мережі Фейсбук використовуються для наповнення працівниками територіальних підрозділів ювенальної превенції ГУНП та не є власними (приватними) сторінками будь кого з працівників поліції. Після отримання слідчим або уповноваженою особою за його дорученням згоди та фотокарток дитини працівниками територіальних підрозділів ювенальної превенції ГУНП уживаються невідкладні заходи щодо розміщення на відповідній регіональній сторінці з розшуку дітей у соціальній мережі Фейсбук відомостей про зниклу дитину, її зображення та місце зникнення. Без отримання згоди дані про зниклу дитину у соціальній мережі Фейсбук не розміщуються [22].

У разі встановлення місце знаходження дитини та не скоєння стосовно неї злочину або правопорушення заголовок публікації змінюється на: «РОЗШУК ПРИПИНЕНО, ДИТИНА РОЗШУКАНА! ЖЕРТВОЮ ЗЛОЧИНУ АБО ПРАВОПОРУШЕННЯ НЕ СТАЛА!», в іншому випадку: «РОЗШУК ПРИПИНЕНО, ДИТИНА РОЗШУКАНА!».

В інформаційних даних сторінки з розшуку дітей у соціальній мережі Фейсбук зазначається така інформація: контактна інформація ГУНП (адреса, контактні телефонні номери, адреса відомчої інтернет-сторінки); опис сторінки: «Проект «Пошук дітей» – це інформаційна розсилка від оператора телекомунікацій, мета якої допомогти Національній поліції України в розшуку зниклих дітей. На запит Національної поліції України оператором телекомунікацій будуть надсилатися sms-повідомлення абонентам, які могли бути свідками зникнення і можуть повідомити поліції інформацію, що допоможе відшукати дитину»; по-

силання на інтернет-сторінки операторів телекомунікацій, які співпрацюють у рамках проекту «Пошук дітей» [22].

**Працівники підрозділів дозвільної системи у своїй діяльності використовують наступні інформаційні системи та бази даних.**

#### **Інформаційна підсистема «Зареєстрована зброя» ІПП**

Обліку в ІП «Зареєстрована зброя» підлягають відомості щодо зброї, що має індивідуальні заводські (фабричні) номери, перебуває в користуванні громадян, підприємств, установ, організацій, господарських об'єднань, яким надано, відповідно до законодавства, дозвіл на її придбання, зберігання, носіння, перевезення, та яка обліковується підрозділами дозвільної системи Національної поліції: нарізної; комбінованої; гладкоствольної; газової; пневматичної; холодної; пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії.

Інформаційна система «Зареєстрована зброя» регламентує діяльність відповідно до наказу НПУ від 05.04.2018 № 342 «Про заходи щодо ефективного ведення автоматизованого обліку зброї» [119].

#### **Інформаційна підсистема «Кримінальна зброя» ІПП**

Обліку в ІП «Кримінальна зброя» підлягають відомості щодо зброї, викраденої, утраченої, знайденої, зданої до підрозділу НП, вилученої працівниками Національної поліції із числа тієї, що незаконно зберігалася, незалежно від її технічного стану, що має індивідуальні заводські (фабричні) номери або номери деталей: нарізної; комбінованої; гладкоствольної; газової; пневматичної; стартової; сигнальної; під патрон Флобера; холодної; пристроїв для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії.

Інформаційна система «Кримінальна зброя» регламентує діяльність відповідно до наказу НПУ від 05.04.2018 № 342 «Про заходи щодо ефективного ведення автоматизованого обліку зброї» [22; 119].

## ВИСНОВКИ

Перелік пріоритетних інформаційних ресурсів єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України включає: Єдиний державний реєстр транспортних засобів, Реєстр адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху та інші. Функціональними підсистемами єдиної інформаційної системи МВС є: національна система біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства; Інформаційний портал Національної поліції України; Єдиний державний реєстр транспортних засобів; Реєстр адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху; система фіксації адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху в автоматичному режимі; система екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112; інтегрована міжвідомча інформаційно-телекомунікаційна система щодо контролю осіб, транспортних засобів та вантажів, які перетинають державний кордон; інформаційно-телекомунікаційна система прикордонного контролю «Гарт-1»; інші системи, реєстри та бази (банки) даних, створені суб'єктами єдиної інформаційної системи МВС в межах реалізації владних повноважень. Суб'єктами єдиної інформаційної системи МВС є апарат МВС та його територіальні органи з надання сервісних послуг МВС, Національна гвардія, заклади, установи і підприємства, що належать до сфери управління МВС, центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ, інші державні органи, які обробляють інформацію в єдиній інформаційній системі МВС для реалізації своїх повноважень. МВС здійснює організаційне забезпечення функціонування єдиної інформаційної системи МВС, а також визначає права і обов'язки персоналу служби та адміністратора єдиної інформаційної системи МВС.

Постановою Кабінету Міністрів України «Про деякі питання електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів» передбачено запровадження системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів відповідно до вимог ЄС. Цей документ передбачає функціонування Національного реєстру електронних інформаційних ресурсів, до якого вже включені такі пріоритетні державні електронні інформаційні ресурси: Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, Державний реєстр речових прав на нерухоме майно, Державний реєстр ак-

тів цивільного стану громадян, Єдиний реєстр довіреностей, Державний реєстр обтяжень рухомого майна, Державний земельний кадастр, Єдиний державний демографічний реєстр, Державний реєстр фізичних осіб - платників податків, Реєстр платників податку на додану вартість, Єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги, Єдина інформаційна система Міністерства внутрішніх справ, Єдиний державний реєстр Міністерства внутрішніх справ стосовно зареєстрованих транспортних засобів та їх власників, Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування, Державний реєстр виборців, Єдиний державний реєстр судових рішень, Єдиний реєстр документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт і засвідчують прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, відомостей про повернення на доопрацювання, відмову у видачі, скасування та анулювання зазначених документів, Єдиний реєстр об'єктів державної власності, Електронна система охорони здоров'я, Єдина державна електронна база з питань освіти.

Вітчизняне законодавство України передбачає функціонування ще таких реєстрів як : Єдиний реєстр спеціальних бланків нотаріальних документів, Єдиний реєстр нотаріусів, Реєстр спеціальних бланків документів інформаційної системи Міністерства юстиції України, Спадковий реєстр, Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні правопорушення, Єдиний державний реєстр осіб, щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади», Єдиний реєстр підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство, Єдиний реєстр арбітражних керуючих, Реєстр методик проведення судових експертиз, Державний реєстр атестованих судових експертів, Єдиний державний реєстр нормативно-правових актів, Електронний реєстр апостилів, Єдиний реєстр заборон відчуження об'єктів нерухомого майна; Реєстр прав власності на нерухоме майно, Державний реєстр іпотек, Реєстр неприбуткових установ та організацій, Державний реєстр друкованих ЗМІ та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності, Єдиного державного реєстру про державну реєстрацію створення юридичної особи та її відокремленого підрозділу, відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації, представництва, філії іноземної благодійної організації та інші реєстри.

Усі реєстри створені для накопичення, систематизації та полегшення використання відповідної інформації для задоволення інформаційних потреб органів публічної адміністрації, суспільства та громадян. Використовуючи доступні державні електронні інформаційні ресурси працівники поліції значно підвищують оперативність, якість та ефективність своєї превентивної діяльності.

## СЛОВНИК ТЕРМІНІВ

**Автоматизована система виконавчого провадження** - комп'ютерна програма, що забезпечує збирання, зберігання, облік, пошук, узагальнення, надання відомостей про виконавче провадження, формування Єдиного реєстру боржників та захист від несанкціонованого доступу [74].

**Державний земельний кадастр** - єдина державна геоінформаційна система відомостей про землі, розташовані в межах кордонів України, їх цільове призначення, обмеження у їх використанні, а також дані про кількісну і якісну характеристику земель, їх оцінку, про розподіл земель між власниками і користувачами [20].

**Державний реєстр актів цивільного стану громадян** - державна електронна інформаційна система, яка містить відомості про акти цивільного стану, зміни, що вносяться до актових записів цивільного стану, їх поновлення та анулювання та відомості про видачу свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану і про видачу витягів з нього [60].

**Державний реєстр виборців** це автоматизована інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для зберігання, обробки даних, які містять передбачені Законом України «Про Державний реєстр виборців» відомості, та користування ними, створена для забезпечення державного обліку громадян України, які мають право голосу відповідно до статті 70 Конституції України [58].

**Державний реєстр речових прав на нерухоме майно** - єдина державна інформаційна система, що забезпечує обробку, збереження та надання відомостей про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження [61].

**Державний реєстр фізичних осіб** - платників податків та інших обов'язкових платежів автоматизований банк даних, створений для забезпечення єдиного державного обліку фізичних осіб, які зобов'язані сплачувати податки, збори, інші обов'язкові платежі до бюджетів та внески до державних цільових фондів у порядку і на умовах, що визначаються законодавчими актами України [59].

**Єдина державна електронна база з питань освіти** - автоматизованою системою збирання, оброблення, зберігання та захисту інформації щодо здобувачів освіти, суб'єктів освітньої діяльності, що формується (створюється) та використовується для забезпечення потреб фізичних та юридичних осіб [83].

**Єдина інформаційна система Міністерства внутрішніх справ** - багатофункціональна інтегрована автоматизована система, що безпосередньо забезпечує реалізацію функцій її суб'єктів, інформаційну підтримку та супроводження їх діяльності і становить сукупність взаємозв'язаних функціональних підсистем, програмно-інформаційних комплексів, програмно-технічних та технічних засобів телекомунікації, які забезпечують логічне поєднання визначених інформаційних ресурсів, обробку та захист інформації, внутрішню та зовнішню інформаційну взаємодію [84].

**Єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги** це - автоматизований банк даних, створений для забезпечення єдиного державного обліку фізичних осіб, які мають право на пільги за соціальною ознакою згідно із законами України, отримують соціальні стипендії, державну допомогу постраждалим учасникам масових акцій громадського протесту та членам їх сімей [65].

**Єдиний державний демографічний реєстр** - електронна інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для зберігання, захисту, обробки, використання і поширення визначеної Законом України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» інформації про особу та про документи, що оформлюються із застосуванням засобів Реєстру, із забезпеченням дотримання гарантованих Конституцією України свободи пересування і вільного вибору місця проживання, заборони втручання в особисте та сімейне життя, інших прав і свобод людини та громадянина [66].

**Єдиний державний реєстр випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі** - це автоматизована інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для збирання, реєстрації, накопичення, зберігання, адаптування, зміни, поновлення, використання, поширення (розповсюдження, реалізації, передачі), знеособлення і знищення визначених Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» даних про випадки домашнього насильства та насильства за ознакою статі [68].

**Єдиний державний реєстр об'єднань громадян та благодійних організацій** - це комп'ютерна база даних, створена за допомогою автоматизованої комп'ютерної системи, яка складається із сукупності електронних копій державних реєстрів об'єднань громадян та благодійних організацій, книг обліку філій, представництв всеукраїнських, міжнародних благодійних організацій, об'єднаних на основі єдиних правил, стандартів та процедур обміну інформацією [48].

**Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення** - електронна база даних, яка містить відомості про осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, та про юридичних осіб, до яких застосовано заходи кримінально-правового характеру у зв'язку з вчиненням корупційного правопорушення [78].

**Єдиний державний реєстр судових рішень** це - автоматизована система збирання, зберігання, захисту, обліку, пошуку та надання електронних копій судових рішень [64].

**Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань** - єдина державна інформаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, обробку, захист, облік та надання інформації про юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадські формування, що не мають статусу юридичної особи [62].

**Єдиний реєстр боржників** – це систематизована база даних про боржників, що є складовою автоматизованої системи виконавчого провадження та ведеться з метою оприлюднення в режимі реального часу інформації про невиконані майнові зобов'язання боржників та запобігання відчуженню боржниками майна [54].

**Єдиний реєстр довіреностей** - це електронна база даних, що містить інформацію про довіреності (у тому числі їх дублікати), а також відомості про припинення їх дії [69].

**Єдиний реєстр досудових розслідувань** - створена за допомогою автоматизованої системи електронна база даних, відповідно до якої здійснюються збирання, зберігання, захист, облік, пошук, узагальнення даних, зазначених у Положенні про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення, які використовуються для формування звітності, а також надання інформації про відомості, внесені до Реєстру, з дотриманням вимог кримінального процесуального законодавства та законодавства, яким врегульовано питання захисту персональних даних та доступу до інформації з обмеженим доступом [81].

**Єдиний реєстр нотаріусів** - це комп'ютерна база даних, в якій містяться відомості про державні нотаріальні контори, державні нотаріальні архіви та нотаріусів України [104].

**Єдиний реєстр об'єктів державної власності** це автоматизована система збирання, обліку, накопичення, оброблення, захисту та надання інформації про нерухоме майно, у тому числі передане в оренду, лізинг, концесію або заставу державних підприємств, їх об'єднань, установ та організацій, а також корпоративні права держави та держа-

вне майно, що не увійшло до статутного капіталу господарських товариств, створених у процесі приватизації та корпоратизації [80].

**Інформаційно-телекомунікаційна система «Інформаційний портал Національної поліції України» (ІНП)** - сукупність технічних і програмних засобів, призначених для обробки відомостей, що утворюються у процесі діяльності Національної поліції України та її інформаційно-аналітичної підтримки [85].

**Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів** - це інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для реєстрації, обліку, накопичення, оброблення і зберігання відомостей про склад, зміст, розміщення, умови доступу до електронних інформаційних ресурсів та задоволення потреб юридичних і фізичних осіб в інформаційних послугах [50].

**Реєстр адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху** є функціональною підсистемою Єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ, що забезпечує збирання, зберігання, захист, облік, пошук, узагальнення даних про адміністративні правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху, у тому числі зафіксовані в автоматичному режимі, та порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, у тому числі зафіксовані у режимі фотозйомки (відеозапису), що використовуються для формування звітності, а також надання відомостей з нього [87].

**Реєстр атестованих судових експертів** - це офіційна електронна база даних, що ведеться з метою створення інформаційного фонду про осіб, які отримали в порядку, передбаченому Законом України «Про судову експертизу», кваліфікацію судового експерта [95].

**Реєстр волонтерів антитерористичної операції** - база даних, яка містить інформацію про волонтерів АТО, що ведеться Державною фіскальною службою України [115].

## СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Blinova G.O. Legal regulation of the use of state electronic information resources by public administration bodies in the conditions of formation of Ukraine as a digital state . Issues of the state of modern legal education and professional culture of lawyers : collective monograph. Lviv : Liha-Pres, 2019. pp. 1–27.
2. Берназюк О. О. Напрями застосування та види цифрових технологій у праві. Прикарпатський юридичний вісник. 2017. Вип. 4. С. 34-38. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pjuv\\_2017\\_4\\_9](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pjuv_2017_4_9)
3. Берназюк О.О. Класифікація електронних державних реєстрів в Україні / Юридичний науковий електронний журнал Юридичний факультет Запорізького національного університету. 2019. №5. С.141-144
4. Блінова Г.О. Інформаційне забезпечення органів публічної адміністрації в Україні: адміністративно-правові засади: монографія. Запоріжжя: Видавничий дім «Гельветика», 2019. 503 с.
5. Блінова Г.О. Правове регулювання взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів у концепції електронного урядування в Україні. Jurnalul juridic national: teorie și practică. 2019. № 5. P. 39–44.
6. Бюджетний кодекс України : Закон України від 8 липня 2010 року № 2456-VI. Відомості Верховної Ради України. 2010. № 50-51. ст.572
7. Водний кодекс України : Закон України від 6 червня 1995 року № 213/95-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1995. № 24. ст.189
8. Господарський кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року № 436-IV. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 18, № 19-20, № 21-22, ст.144
9. Деякі питання електронної системи охорони здоров'я: постановою Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 411. Урядовий кур'єр від 25.05.2018. № 98
10. Деякі питання надання інформації про зареєстровані транспортні засоби, їх власників та належних користувачів: Постанова Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 р. № 260. Урядовий кур'єр від 07.04.2016. № 66
11. Деякі питання організації електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів: Постанова Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 р. № 357. Урядовий кур'єр від 30.05.2018. № 100
12. Директива 95/46/ЄС Європейського Парламенту і Ради «Про захист фізичних осіб при обробці персональних даних і про вільне переміщення таких даних» від 24 жовтня 1995 року. Законодавство України. URL: [http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994\\_242/print1359106886760987](http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_242/print1359106886760987) (дата звернення: 10.09.2020)

13. Доручення МВС України від 17.03.2020 № 29/09 «Про невідкладні заходи з організації протидії поширенню гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2»
14. Доручення НПУ від 18.10.2019 № 11788/01/27-2019
15. Доручення НПУ від 29.01.2019 № 137/02/14-2019 «Про віднесення об'єктів транспортної інфраструктури до підсистеми «Точки інтересів» інформаційно-телекомунікаційної системи ІПНП»
16. Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 р.: у ред. від 27 травня 2009 р. URL: [http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995\\_004](http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_004) (дата звернення: 5.09.2020)
17. Загальна декларація прав людини 1948 р. Інформаційне законодавство: зб. законодав. актів: у 6 т. / за заг. ред. Ю. С. Шемшученка, І. С. Чижа. Київ: Юрид. думка, 2005. Т. 5: Міжнародно-правові акти в інформаційній сфері. С. 5–17
18. Загальна теорія держави і права : Підручник для студентів юридичних спеціальностей вузів / ред. М. В. Цвік. Харків: Право, 2009. 584 с.
19. Звіт за результатами аналітичного дослідження «Стан та перспективи розвитку державних електронних інформаційних ресурсів». Державне агентство з питань електронного урядування України. URL: [http://tapas.org.ua/wp-content/uploads/2018/11/Report\\_SEIR\\_UKR.pdf](http://tapas.org.ua/wp-content/uploads/2018/11/Report_SEIR_UKR.pdf) (дата звернення: 03.09.2020)
20. Земельний кодекс України : Закон України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 3-4. ст.27
21. Інформаційні ресурси. Словник законодавчої та стандартизованої термінології / НАПН України ; Держ. наук.-пед. б-ка України ім. В. О. Сухомлинського ; [уклад.: П. І. Рогова, Я. О. Чепуренко, С. М. Зозуля, І. Г. Лобановська]. Київ. Нілан-ЛТД, 2012. 283 с.
22. Інформаційні технології: навч. підручник. / В.Б. Вишня, К.Ю. Ісмайлов, І.В. Краснобрижний, С.О. Прокопов, Е.В. Рижков. Дніпро : ДДУВС, 2020. 418 с.
23. Кодекс законів про працю України : Закон № 322-VIII від 10.12.71 ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375. Відомості Верховної Ради УРСР від 17.12.1971. 1971 р. Додаток до N 50
24. Кодекс України про адміністративні правопорушення. Відомості Верховної Ради Української РСР 1984, додаток до № 51, ст.1122
25. Кодекс України про надра: Закон України від 27 липня 1994 року № 132/94-ВР. Відомості Верховної Ради України від 06.09.1994. 1994 р. № 36. стаття 340
26. Кодекс Цивільного захисту України: Закон України від 2 жовтня 2012 року № 5403-VI. Відомості Верховної Ради України від 30.08.2013. 2013 р. № 34-35. стор. 1802. стаття 458

27. Конвенція про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля: ратифікована Законом № 832-XIV від 6 липня 1999 р. Правове регулювання інформаційної діяльності в Україні: станом на 1 січня 2001 р. / упоряд. С. Е. Демський; відп. ред. С. П. Павлюк. Київ: Юрінком Інтер, 2001. С. 62–67.

28. Конвенція про кіберзлочинність від 23.11.2001 р. URL: [http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=994\\_575](http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=994_575) (дата звернення: 03.09.2020)

29. Конституція України : Закон України від 28.06.96 р. Відомості Верховної Ради. 1996. № 30. Ст. 141.

30. Кримінальний кодекс України : Закон України від 5 квітня 2001 року № 2341-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25-26. ст.131

31. Лист ДП КП «102» від 10.02.2017 № 27/01/9-773

32. Лісовий кодекс України: 21 січня 1994 року № 3852-XII. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 17. ст.99

33. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права : прийнято 16 грудня 1966 року Генеральною Асамблеєю ООН. Док. ООН A/RES/2200 A (XXI); ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР N 2148—VIII (2148—08) від 19.10.73). URL: [http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995\\_043](http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_043)

34. Модельний закон об інформатизації, інформації и защите информации: Постановление № 26–7 от 18 ноября 2005 года: принят на двадцать шестом пленарном заседании Межпарламентской Ассамблеи государств-участников СНГ. URL: [http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/997\\_d09/print1329875570254855](http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/997_d09/print1329875570254855)

35. Наказ МВС від 04.07.2016 № 595 «Про затвердження Інструкції з автоматизованого обліку адміністративних правопорушень»

36. Наказ МВС від 14.06.2019 № 508 «Про затвердження Інструкції з формування та ведення інформаційної підсистеми «Єдиний облік» інформаційно-телекомунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України»

37. Наказ МВС, МінЮст України від 31.01.2018 № 64/261/5 «Про затвердження Порядку взаємодії Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України та органів і осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів

38. Наказ Національної поліції України № 509 від 15.06.2016 «Про ведення обліку дорожньо-транспортних пригод»

39. Наказ НПУ від 12.06.2018 № 585 «Про заходи щодо ефективного ведення автоматизованого обліку викрадених, утрачених, вилучених документів»

40. Наказ НПУ від 12.06.2018 № 586 «Про заходи щодо ефективного ведення автоматизованого обліку викрадених, вилучених речей, цінностей та

іншого майна»

41. Наказ НПУ від 13.06.2017 № 574 «Про затверджені Інструкції про порядок запису та збереження в цифровому вигляді заяв і повідомлень, які надходять за телефоном «102»

42. Наказ НПУ від 17.05.2019 № 474 «Про заходи щодо підвищення ефективності розшукової роботи»

43. Нацполіція і "Київстар" підписали меморандум про співпрацю у розшуку безвісти зниклих дітей. URL: [http://old.kmu.gov.ua/kmu/control/uk/publish/article?art\\_id=250232144&cat\\_id=244277212](http://old.kmu.gov.ua/kmu/control/uk/publish/article?art_id=250232144&cat_id=244277212)

44. Окінавська хартія глобального інформаційного суспільства від 22 липня 2000 р. URL: [http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=998\\_163](http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=998_163) (дата звернення: 03.09.2020)

45. Повітряний кодекс України: Закон України від 19 травня 2011 року № 3393-VI. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 48-49. ст.536

46. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI. Відомості Верховної Ради України від 08.04.2011. 2011 р. № 13, / № 13-14, № 15-16, № 17. стор. 556. стаття 112

47. Положення про електронну взаємодію державних електронних інформаційних ресурсів: затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2016 року №606. Урядовий кур'єр від 14.09.2016. № 172

48. Положення про Єдиний державний реєстр об'єднань громадян та благодійних організацій: наказ Міністерства юстиції України від 14 грудня 1998 року № 66/5. URL: <https://nais.gov.ua/m/polojennya-pro-ediniy-derjavniy-reestr-obednan-gromadyan-ta-blagodiynih-organizatsiy> (дата звернення: 02.09.2020)

49. Положення про Єдиний реєстр довіреностей, посвідчених у нотаріальному порядку: Наказ Міністерства юстиції України від 29 травня 1999 р. N 29/5. URL: [https://nais.gov.ua/m/str\\_2\\_](https://nais.gov.ua/m/str_2_) (дата звернення: 05.09.2020)

50. Положення про Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів : Постанова Кабінету Міністрів України від 17 березня 2004 р. N 326. Офіційний вісник України від 02.04.2004. 2004 р. № 11, стор. 45, стаття 665, код акта 28119/2004

51. Порядок організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів: затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 р. № 357. Урядовий кур'єр від 30.05.2018. № 100

52. Порядок функціонування порталу електронних сервісів юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи: Наказ Міністерства юстиції України 23.03.2016 № 784/5

53. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17> (дата

звернення: 03.09.2020)

54. Про виконавче провадження: Закон України від 02.06.2016 № 1404-VIII. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (дата звернення: 12.09.2020)

55. Про впорядкування діяльності поліцейських дільниць та наповнення інформаційної підсистеми «Паспорт поліцейської дільниці»: доручення НПУ від 22.11.2019 № 13427/01/20-2019

56. Правила ведення обліку дорожньо-транспортних пригод: Постанова Кабінету Міністрів України від 22 травня 2019 р. № 424. Урядовий кур'єр від 28.05.2019. № 98

57. Про Державний земельний кадастр: Закон України від 7 липня 2011 року № 3613-VI. Відомості Верховної Ради України від 24.02.2012. 2012 р. № 8, стор. 348. стаття 61.

58. Про Державний реєстр виборців: Закон України від 22 лютого 2007 року № 698-V. Відомості Верховної Ради України від 18.05.2007. 2007 р. № 20. стор. 764. стаття 282

59. Про Державний реєстр фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів: Закон України від 22 грудня 1994 року N 320/94-ВР. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/320/94-%D0%B2%D1%80/ed19941222> (дата звернення: 03.09.2020)

60. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон України від 1 липня 2010 року № 2398-VI. Відомості Верховної Ради України від 24.09.2010. 2010 р. № 38. стор. 1381. стаття 509

61. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Закон України від 1 липня 2004 року № 1952-IV. Відомості Верховної Ради України від 17.12.2004. 2004 р. № 51. стаття 553

62. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Закон України від 15 травня 2003 року № 755-IV. Урядовий кур'єр від 08.10.2003. № 188

63. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17> (дата звернення: 13.09.2020)

64. Про доступ до судових рішень: Закон України від 22 грудня 2005 року N 3262-IV. Відомості Верховної Ради України від 14.04.2006. 2006 р. № 15. стор. 585. стаття 128

65. Про Єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги: Постанова Кабінету Міністрів України від 29 січня 2003 р. № 117. Урядовий кур'єр від 06.02.2003. № 23

66. Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України від 20 листопада 2012 року № 5492-VI. Відомості Верховної Ради України від 20.12.2013. 2013 р. № 51. стор. 2733. стаття 716

67. Про затвердження Інструкції з організації реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної поліції України: Наказ МВС від 16.02.2018 № 111

68. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 7 грудня 2017 року № 2229-VIII. Відомості Верховної Ради . 2018. № 5. ст.35

69. Про запровадження Єдиного реєстру довіреностей та внесення змін і доповнень до деяких нормативно-правових актів Міністерства юстиції України: Наказ Міністерства юстиції України від 28.12.2006 № 111/5. Офіційний вісник України від 09.01.2007. 2006 р. № 52. стор. 421. стаття 3547, код акта 38296/2006

70. Про затвердження Інструкції з ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян: Наказом Міністерства юстиції України від 24.07.2008 № 1269/5. Офіційний вісник України від 08.08.2008. 2008 р. № 56. стор. 93. стаття 1891. код акта 43819/2008

71. Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі: Постанова Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 р. № 658. Урядовий кур'єр від 05.09.2018. № 165

72. Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України 19.12.2017 № 1044. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0686-18#Text>

73. Про затвердження Інструкції про порядок ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна та заповнення заяв : Наказ Міністерства юстиції України 29.07.2004 N 73/5. Офіційний вісник України від 20.08.2004. 2004 р. № 31. стор. 58. стаття 2084. код акта 29638/2004

74. Про затвердження Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження: наказ Міністерства юстиції України від 05.08.2016 № 2432/5. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1126-16> (дата звернення: 15.09.2020)

75. Про затвердження Положення про Державний реєстр друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності: наказ Міністерства юстиції України від 21.06.2007 № 412/5. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0689-07> (дата звернення: 16.09.2020)

76. Про затвердження Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади: постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 р. № 731. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/731-92-%D0%BF> (дата звернення: 10.09.2020)

77. Про затвердження Положення про Єдиний державний реєстр осіб,

щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади»: Наказ Міністерства юстиції України від 16.10.2014 № 1704/5. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z1280-14> (дата звернення: 14.09.2020)

78. Про затвердження Положення про Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення: Рішення Національного агентства з питань запобігання корупції від 09.02.2018 № 166. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0345-18/print> (дата звернення: 03.09.2020)

79. Про затвердження Положення про Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні правопорушення: Наказ Міністерства юстиції України від 11.01.2012 № 39/5. URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0028-12> (дата звернення: 03.09.2020)

80. Про затвердження Положення про Єдиний реєстр об'єктів державної власності. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2004 р. N 467. Урядовий кур'єр від 06.05.2004. № 84

81. Про затвердження Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення: Наказ Генерального прокурора 30.06.2020 № 298. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0298905-20#Text> (дата звернення: 23.09.2020)

82. Про затвердження Положення про Єдиний реєстр підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство: наказ Міністерства юстиції України від 05.09.2011 № 3018/5. URL : <https://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z1106-11/para15#n15> (дата звернення: 13.09.2020)

83. Про затвердження Положення про Єдину державну електронну базу з питань освіти: Наказ Міністерства освіти і науки України 08 червня 2018 року № 620. Офіційний вісник України від 02.11.2018. 2018 р. № 84. стор. 272. стаття 2790. код акта 91900/2018

84. Про затвердження Положення про єдину інформаційну систему Міністерства внутрішніх справ та переліку її пріоритетних інформаційних ресурсів: Постанова Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2018 р. № 1024. Урядовий кур'єр від 12.12.2018. № 235.

85. Про затвердження Положення про інформаційно-телекомунікаційну систему «Інформаційний портал Національної поліції України»: Наказ Міністерства внутрішніх справ України 03.08.2017 № 676. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1059-17#Text> (дата звернення: 05.09.2020)

86. Про затвердження Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань: Наказ Генерального прокурора України від 06.04.2016 р. № 139. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0680-16> (дата звернення: 13.09.2020)

87. Про затвердження Положення про Реєстр адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху: Наказ Міністерства внутрішніх справ України 10 травня 2019 року № 359: Наказ Міністерства внутрішніх

справ України 10 травня 2019 року № 359. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0766-19#Text> (дата звернення: 17.09.2020)

88. Про затвердження Положення про реєстр застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування: Постанова правління Пенсійного фонду України 18.06.2014 № 10-1 (у редакції постанови правління Пенсійного фонду України від 27.03.2018 № 8-1). Офіційний вісник України від 25.07.2014. 2014 р. № 57. стор. 116 стаття 1568. код акта 73225/2014.

89. Про затвердження Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість: Наказ Міністерства фінансів України 14.11.2014 № 1130. Офіційний вісник України від 21.11.2014. 2014 р. № 91. стор. 617. стаття 2631. код акта 74766/2014

90. Про затвердження Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків: Наказ Міністерства фінансів України від 29.09.2017 № 822. Офіційний вісник України від 21.11.2017. 2017 р. № 91. стор. 94. стаття 2771. код акта 87901/2017

91. Про затвердження Положення про Спадковий реєстр: Наказ Міністерства юстиції України від 07.07.2011 № 1810/5. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0831-11>.

92. Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян : Постанова Кабінету Міністрів України від 22.08.2007 р. № 1064 (в редакції від 27.03.2019). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1064-2007-%D0%BF>

93. Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру: Постанова Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 1051. Урядовий кур'єр від 27.11.2012. № 218.

94. Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян: постанова Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2007 року № 1064. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1064-2007-%D0%BF> (дата звернення: 22.09.2020)

95. Про затвердження Порядку ведення державного Реєстру атестованих судових експертів: Наказ Міністерства юстиції України від 29.03.2012 № 492/5/ URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0484-12#Text> (дата звернення: 08.09.2020)

96. Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна: постанова Кабінету Міністрів України від 5 липня 2004 р. № 830. Урядовий кур'єр від 18.08.2004. № 155

97. Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно : постанова Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1141 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 6 червня 2018 р. № 484). Урядовий кур'єр від 23.11.2011. № 218

98. Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно: постанова Кабінету Міністрів України; Порядок від

26.10.2011 № 1141. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0514-13> (дата звернення: 03.09.2020)

99. Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного демографічного реєстру та надання з нього інформації, взаємодії між уповноваженими суб'єктами, а також здійснення ідентифікації та верифікації: Постанова Кабінету Міністрів України від 18 жовтня 2017 р. № 784. Офіційний вісник України від 03.11.2017. 2017 р. № 86. стор. 38. стаття 2610. код акта 87704/2017

100. Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень: Рішення Вищої ради правосуддя 19.04.2018 № 1200/0/15-18. URL: [https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1200910-18/print\\_\\_](https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1200910-18/print__) (дата звернення: 03.09.2020)

101. Про затвердження Порядку ведення Єдиного реєстру адвокатів України: рішення Ради адвокатів України від 17 грудня 2012 року № 26. URL : [https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/poryadki/2018-07-25-poryadki-109\\_5b597b1f8c28b.pdf](https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/poryadki/2018-07-25-poryadki-109_5b597b1f8c28b.pdf). (дата звернення: 26.09.2020)

102. Про затвердження Порядку ведення єдиного реєстру документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт і засвідчують прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, відомостей про повернення на доопрацювання, відмову у видачі, скасування та анулювання зазначених документів: Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України 24.06.2011 № 92 (у редакції наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 16.07.2015 № 165). Офіційний вісник України від 05.08.2011. 2011 р. № 57. стор. 175. стаття 2312. код акта 57716/2011

103. Про затвердження Порядку ведення Реєстру громадських об'єднань: Постанова Кабінету Міністрів України від 19 грудня 2012 р. № 1212. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1212-2012-%D0%BF#Text> (дата звернення: 07.09.2020)

104. Про затвердження Порядку ведення Єдиного реєстру нотаріусів: Наказ Міністерства юстиції України від 13.10.2010 № 2501/5. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0926-10> (дата звернення: 03.09.2020)

105. Про затвердження Порядку ведення Реєстру громадських об'єднань: Постанова Кабінету Міністрів України від 19.12.2012 № 1212. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1212-2012-%D0%BF> (дата звернення: 03.09.2020)

106. Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі: Постанова Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 р. № 658. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/658-2018-%D0%BF#n12> (дата звернення: 17.09.2020)

107. Про затвердження Порядку державної реєстрації юридичних осіб,

фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи: Наказ Міністерства юстиції України від 09.02.2016 № 359/5. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0200-16> (дата звернення: 13.09.2020)

108. Про затвердження Порядку надання відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Наказ Міністерства юстиції України від 10.06.2016 № 1657/5. Офіційний вісник України от 17.06.2016. 2016 г. № 45. стр. 332. стаття 1661. код акта 82215/2016

109. Про затвердження Порядку надання інформації з реєстру страхувальників Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування: Наказ Міністерства фінансів України 21.07.2017 № 651. Офіційний вісник України від 29.09.2017. 2017 р. № 76. стор. 114. стаття 2347. код акта 87373/2017

110. Про затвердження Порядку надання Міністерством внутрішніх справ України інформації з Єдиного державного реєстру про зареєстровані транспортні засоби та їх власників Національному агентству з питань запобігання корупції: Наказ Міністерства внутрішніх справ України 21 серпня 2018 року № 689, Рішення Національного агентства з питань запобігання корупції 21 серпня 2018 року № 1843. Офіційний вісник України від 02.10.2018. 2018 р. № 75. стор. 67. стаття 2518. код акта 91570/2018

111. Про затвердження Порядку отримання, вилучення з Єдиного державного демографічного реєстру та знищення відцифрованих відбитків пальців рук особи: Постанова Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2014 р. № 669 (в редакції Постанови КМ № 628 від 18.08.2017). Урядовий кур'єр від 10.12.2014. № 230

112. Про затвердження Порядку подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України та проведення їх державної реєстрації: Наказ Міністерства юстиції України від 12.04.2005 р. № 34/5. URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgiin/laws/main.cgi?page=1&nreg=z0381-05> (дата звернення: 23.09.2020)

113. Про затвердження Порядку та умов користування Єдиним реєстром об'єктів державної власності: Наказ Фонду державного майна України 23.03.2005 № 622 (у редакції наказу Фонду державного майна України 06.08.2013 № 1535). Офіційний вісник України від 06.05.2005. 2005 р. № 16. стор. 101. стаття 866. код акта 32118/2005.

114. Про затвердження Порядку формування і ведення Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України: наказ Міністерства юстиції України від 26.03.2013 № 541/5. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0514-13> (дата звернення: 03.09.2020)

115. Про затвердження Порядку формування та ведення Реєстру волонтерів антитерористичної операції: Наказ Міністерства фінансів України

30.10.2014 № 1089. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1471-14/print> (дата звернення: 14.09.2020)

116. Про затвердження Порядку формування, ведення та доступу до Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі: постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2019 р. № 234. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/234-2019-%D0%BF#n9> (дата звернення: 20.09.2020)

117. Про затвердження Правил державної реєстрації актів громадянського стану в Україні: Наказ Міністерства юстиції України від 18.10.2000 № 52/5. Офіційний вісник України від 03.11.2000 .2000 р. № 42. стор. 205. стаття 1803. код акта 16932/2000

118. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 № 2297-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17> (дата звернення: 03.09.2020)

119. Про заходи щодо ефективного ведення автоматизованого обліку зброї : наказ НПУ від 05.04.2018 № 342

120. Про заходи щодо підвищення ефективності розшукової роботи : Наказ НПУ від 11.08.2017 № 850

121. Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 8 липня 2010 року № 2464-VI. Відомості Верховної Ради України від 21.01.2011. 2011 р. № 2. № 2-3. стор. 34. стаття 11.

122. Про затвердження Положення про Єдиний державний реєстр осіб, щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади»: Наказ Міністерства юстиції України 16.10.2014 № 1704/5. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1280-14#Text> (дата звернення: 03.09.2020)

123. Про Кабінет Міністрів України : Закон України від 27 лютого 2014 року № 794-VII. Відомості Верховної Ради. 2014. № 13. ст.222

124. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII Відомості Верховної Ради. 2015. № 40-41. ст.379

125. Публічний реєстр боржників, які мають заборгованість зі сплати аліментів. URL: <https://erb.minjust.gov.ua/> (дата звернення: 03.09.2020)

126. Про ратифікацію Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних та Додаткового протоколу до Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних стосовно органів нагляду та транскордонних потоків даних: Закон України від 6 липня 2010 р. № 2438-VI. Відомості Верховної Ради України. 2010. № 46. Ст. 542.

127. Про Регламент Верховної Ради України: Закон України від 10 лютого 2010 року № 1861-VI. Відомості Верховної Ради України від 16.04.2010 2010 р. № 14. № 14-15. № 16-17. стор. 412. стаття 133

128. Про створення Єдиної державної електронної бази з питань освіти:

постанова Кабінету Міністрів України від 13 липня 2011 р. № 752. Урядовий кур'єр від 02.08.2011.№ 139.

129. Про схвалення Концепції розвитку електронної демократії в Україні та плану заходів щодо її реалізації: Розпорядження Кабінета Міністрів України від 8 листопада 2017 р. № 797-р. Урядовий кур'єр від 17.11.2017. № 217

130. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р. Урядовий кур'єр від 11.05.2018. № 88

131. Резченко Є. О. Необхідність розробки та прийняття Закону України «Про інформаційне забезпечення органів державної влади». Державне будівництво. 2007. № 1(2). URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu\\_2007\\_1%282%29\\_\\_56\\_\\_](http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2007_1%282%29__56__) (дата звернення: 03.09.2020)

132. Рекомендація № R (81) 19 про доступ до інформації, що знаходиться у розпорядженні державних органів: прийнята Комітетом Міністрів 25 листопада 1981 на 340-й зустрічі заступників міністрів; Інститут медіаправа. URL: [http://www.medialaw.kiev.ua/laws/laws\\_international/116](http://www.medialaw.kiev.ua/laws/laws_international/116)

133. Стосовно обробки персональних даних і захисту права на невтручання в особисте життя в телекомунікаційному секторі: Директива 97/66/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 15 грудня 1997 року. URL: [http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994\\_243](http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_243) (дата звернення: 23.09.2020)

134. Страсбурзька конвенція про захист осіб стосовно автоматизованої обробки даних особистого характеру від 28 січня 1981 р. URL: <http://conventions.coe.int/Treaty/EN/Treaties/PDF/Ukrainian/108-Ukrainian.pdf> (дата звернення: 03.09.2020)

135. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№ 40-44. ст.356

## Для нотаток

---

**Навчальне видання**

**Блінова Ганна Олександрівна**

**ІНФОРМАЦІЙНІ БАЗИ ДАНИХ ДЛЯ ПОЛІЦІЇ  
ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК СКЛАДОВА ІНТЕГРОВАНОЇ  
СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОЇ  
БЕЗПЕКИ ТА ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ**

*Методичні рекомендації*

---

Підп. до друку 14.04.2021 р. Формат 60x84/16. Гарнітура – Times.  
Друк трафаретний (RISO), цифровий. Папір офісний. Ум.-друк. арк. 5,25. Тираж 50 прим.

---

Надруковано у Дніпропетровському державному університеті внутрішніх справ  
49000, м. Дніпро, просп. Гагаріна, 26, [rvv\\_vonr@dduvs.in.ua](mailto:rvv_vonr@dduvs.in.ua)  
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 6054 від 28.02.2018